

การจัดการศึกษา เพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพ ในประชาคมอาเซียน: จากการวิจัยสู่การปฏิบัติ

Educational Management for
Unity and Peace in ASEAN Community:
From Research into Practice

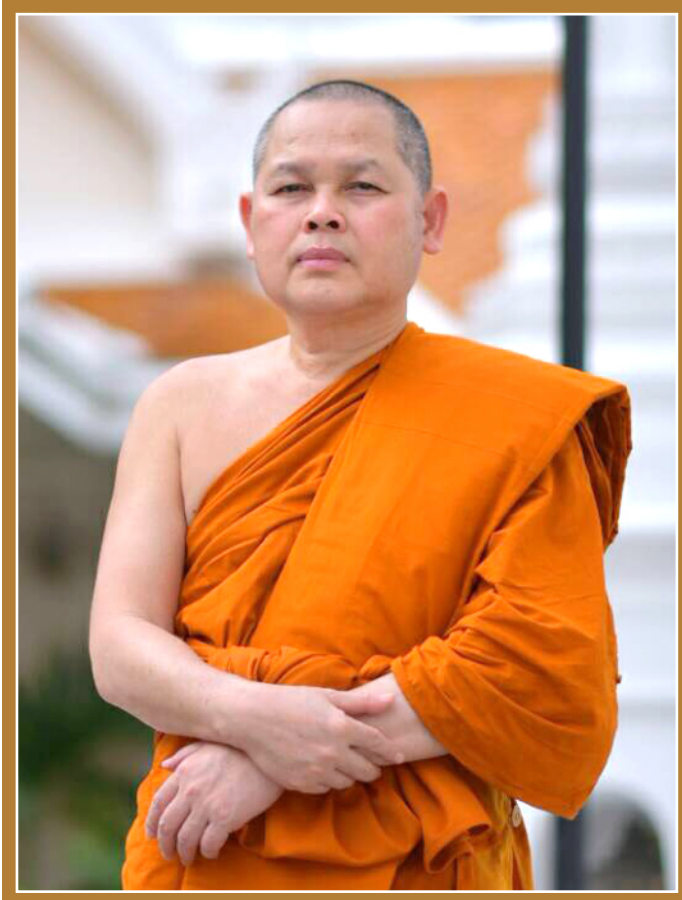

พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.

Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi

ผู้เขียนและผู้วิจัย	พระเทพพรเมธี, รศ.ดร.
ผู้ร่วมวิจัย	ดร.ลำพอง กลมกุล
พิสูจน์อักษร	บุศลากร ศุภย์อาเซียนศึกษา
ออกแบบปก	นายพิจิตร พรหมลี
พิมพ์ครั้งแรก	28 กรกฎาคม 2562
จำนวนพิมพ์	100 เล่ม
จำนวนหน้า	148 หน้า

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
พ.ศ. 2562 (Year 2019)

พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร
แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

จัดทำโดย

ศูนย์อาเซียนศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอบางบาล
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170

Preface

Educational management for unity and peace in ASEAN community was presented in this book. It is the development of research into practice. The purposes were to develop framework of educational management for the unity, and to propose trends and strategy of educational management for peace in ASEAN. Six strategic aspects of educational management for unity and peace in ASEAN were synthesized which consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. The scenario of ASEAN education roadmap is to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

This book has presented for the initiative knowledge on education in ASEAN community which received research funded by Mahachulalongkornrajavidyalaya University and was taken care by Buddhist Research Institute. Researcher would like to express a very great appreciation to all educators from ten ASEAN countries who provided valuable information related to education in ASEAN countries. Researcher also would like to extend special thanks to experts who were kindly help to share their ideas and opinions during the process of doing data collection for Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) as the technique of future research.

Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi
28 July 2019

คำนำ

การจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและความสันติในประชาคมอาเซียนที่นำเสนอในหนังสือเล่มนี้ คือการพัฒนาของจากการวิจัยไปสู่การปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารอบการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ในการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในภูมิภาคอาเซียนที่ได้จากการสังเคราะห์ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา ซึ่งภาพอนาคตของแผนงานการศึกษาของอาเซียนคือการกำหนดทิศทางอนาคตของการศึกษาที่จะทำให้เกิดความร่วมมือทางการศึกษาในปี พ.ศ. 2561 มุ่งสู่ความเป็นเอกภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ. 2563 มุ่งสู่การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในปี พ.ศ.2565 และเพื่อให้ประชาคมอาเซียนได้ก้าวสู่ความเป็นประชาคมที่มีความเป็นเอกภาพและสันติภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ.2567

หนังสือเล่มนี้ได้นำเสนอความคิดริเริ่มของความรู้เกี่ยวกับการศึกษาในประชาคมอาเซียน โดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและได้รับการดูแลสนับสนุนจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มจร รวมทั้งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือนักวิชาการและนักการศึกษาจาก 10 ประเทศอาเซียน ที่ได้ให้ข้อมูลสนับสนุนที่มีคุณค่าเกี่ยวกับการศึกษาในประเทศไทย ในฐานะผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความกรุณาช่วยในการแบ่งปันประสบการณ์ด้านการศึกษา ความคิดและความคิดเห็นต่างๆในระหว่างการทำงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลของขั้นตอนการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDFR ซึ่งเป็นเทคนิคของการวิจัยในอนาคตที่ได้นำมาออกแบบสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

พระเทพพรเมธี, รศ.ดร.

28 กรกฎาคม 2562

สารบัญ

Preface/คำนำ.....	ก
Table of Contents/สารบัญ.....	๗
Executive Summary/บทสรุปผู้บริหาร.....	ค
บทที่ 1 บทนำ / Introduction.....	2
บทที่ 2 แผนการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน	
Educational Planning of Countries in ASEAN Community	10
บทที่ 3 สภาพการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียนในปัจจุบัน	
The State of Educational Management in ASEAN	
Community.....	62
บทที่ 4 กรอบของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคม	
อาเซียน / Framework of Educational Management for the	
Unity in ASEAN Community.....	76
บทที่ 5 ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียน	
Strategy of Educational Management for Peace in ASEAN	
Community.....	94
บทที่ 6 การสะท้อนคิดผลการวิจัย	
The Reflection of Research Results.....	102
References.....	122
Biography of Author/ประวัติผู้เขียน.....	124

**การจัดการศึกษา
เพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพ
ในประชาคมอาเซียน:
จากการวิจัยสู่การปฏิบัติ**

Educational Management for
Unity and Peace in ASEAN Community:
From Research into Practice

Executive Summary

This executive summary was written from the research called “Trends of Educational Management for Unity and Peace of Countries in ASEAN Community”. The purposes of this research were 1) to synthesize the state of educational management in past and present of countries in ASEAN community, 2) to develop framework of trends in educational management for the unity of countries in ASEAN community, and 3) To propose trends and set strategy of educational management for peace of countries in ASEAN community. Future Research using Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) was designed and the target group was educational personnel from ten ASEAN countries. Research tools were interview schedule and questionnaires. Qualitative data were analyzed by using content analysis and analytic induction, and quantitative data from EDFR questionnaires were analyzed using median, mode and interquartile range as descriptive statistics. Research results were showed as follows:

Research Conclusion

The research results were presented following both general research results and research objectives as below aspects.

General results from field study and documentary study

1. The experience of doing data collection in ten ASEAN countries included Myanmar, Laos, Vietnam, Cambodia, Malaysia, Indonesia, Singapore, the Philippines, Brunei Darussalam, and Thailand had gained the knowledge of the neighboring countries and to illustrate the locations, cultural sensitivities, unplanned situations, networking strategies, and outcome from field study in order to have deeply understanding to each other in the contemporary pluralistic society in ASEAN community.

บทสรุปผู้บริหาร

บทสรุปผู้บริหารนี้เขียนขึ้นจากผลงานเรื่อง “ทิศทางการจัดการศึกษา เพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน” วัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1) การสังเคราะห์สถานะของการจัดการศึกษาในอดีตและปัจจุบันของประเทศในประชาคมอาเซียน 2) เพื่อพัฒนารอบของทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน และ 3) เพื่อนำเสนอทิศทางและกำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDFR กลุ่มเป้าหมายสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษาจาก 10 ประเทศอาเซียน เครื่องมือในการวิจัย คือแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัยและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม EDFR ด้วยการหาค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และค่า interquartile ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้นำเสนอประกอบด้วยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปและสรุปผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยจากการศึกษาภาคสนามและการศึกษาเอกสาร

1. ประสบการณ์ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใน 10 ประเทศอาเซียน ประกอบด้วย เมียนมาร์ พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม และไทย ได้รับความรู้เกี่ยวกับบริบทของประเทศที่ต้องมีความรู้เท่าทันในความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ การเผชิญสถานการณ์ที่ไม่ได้วางแผนล่วงหน้า เครือข่ายการทำงาน และผลจากการศึกษาภาคสนามทำให้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในบริบทของสังคมพหุนิยมร่วมสมัยในประชาคมอาเซียน

2. Education system in ten ASEAN countries have shown the same system which are the system of pre-school, primary school, secondary school, and higher education. Most compulsory education covers primary school and some countries cover secondary school. Education for all is the main purpose of ASEAN countries in order to develop students to reach the highest potential of their learning.

Results related to research objectives

1. Educational management in past and present of countries in ASEAN community showed that most of the educational policy in ASEAN countries depended on the government, the curriculums and instructions focused on child center education and students are trained for 21st century skills, teachers conduct research for solving and developing student learning. Teacher training is also an important part of educational development. However, some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development and research.

2. Framework of trends in educational management for the unity of countries in ASEAN community consisted of 5 aspects which were 1) the curriculum of ASEAN educational system should be the curriculum of humanism which supported the harmonization and collaboration, 2) the strategic planning came from local people and education should be changed from them as the community engagement, 3) active teaching and instruction is the way of enhancing students' progress and should be able to integrate between scientific methods and religious methods, 4) the gap of educational problem should be implemented through action research and religious principle, and 5) the integration of all religions for peaceful coexistence which consisted of good for human kind, conduct good action, avoid bad action and purify our mind.

2. ระบบการศึกษาใน 10 ประเทศอาเซียนได้แสดงให้เห็นว่าเป็นระบบเดียวกันซึ่งเป็นระบบการศึกษาของโรงเรียนก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา การศึกษาภาคบังคับส่วนใหญ่ครอบคลุมโรงเรียน ประถมและบางประเทศครอบคลุมโรงเรียนมัธยม ทุกประเทศให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาซึ่งได้กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์หลักของประเทศในประชาคมอาเซียน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุศักยภาพสูงสุดของการเรียนรู้

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. การจัดการศึกษาในอดีตและปัจจุบันของประเทศในประชาคมอาเซียนพบว่า ส่วนใหญ่มีนโยบายการศึกษาของประเทศขึ้นอยู่กับรัฐบาล หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญและผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะในศตวรรษที่ 21 ครูใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้การฝึกอบรมครูยังเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาการศึกษา แต่บางประเทศในประชาคมอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปเกี่ยวกับทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนาด้านการศึกษาและการวิจัย

2. กรอบของทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อเพื่อความเป็นเอกภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) หลักสูตรในระบบการศึกษาของอาเซียนที่ควรจะเป็นหลักสูตรที่ยึดถือคุณค่าของความเป็นมนุษย์ซึ่งได้รับการสนับสนุน การประสานความร่วมมือและการทำงานร่วมกัน และ 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นมาจากคนในท้องถิ่นและการศึกษาควรจะเปลี่ยนจากการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) การสอนแบบกระตุนคือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนและควรที่จะสามารถบูรณาการระหว่างวิธีการทางวิทยาศาสตร์และวิธีการทางศาสนา 4) ช่องว่างของปัญหาทางการศึกษาที่ควรจะเป็นดำเนินการแก้ไขผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการและหลักศาสนา และ 5) การรวมกลุ่มของทุกศาสนาสำหรับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งประกอบด้วย การเป็นบุคคลที่สุภาพ การทำแต่สิ่งที่ดี การละเว้นจากความชั่วทั้งปวง และการทำจิตใจให้บริสุทธิ์

3. Trends of educational management for ASEAN people showed 12 aspects which are 1) ASEAN should move towards skills development and critical thinking, 2) should be more research on ASEAN studies, 3) building the ASEAN institution of education and then responds to the demand of ASEAN community and sharing of ASEAN knowledge, 4) need to set up the standard for ASEAN education, 5) set up the policy of ASEAN education and ASEAN identity as the international collaborative project, 6) design innovative pedagogies that would bring about more effective teaching and learning, 7) ASEAN has to provide student exchange program and leading the way in ASEAN teacher education, 8) increase collaboration within ASEAN could lead to an exchange of skills and knowledge, 9) provide the English intensive program and intercultural relations, 10) should to have the mobility of teacher and look at the curriculum in others countries, set up the frame of teacher quality, 11) teacher effectiveness and teacher psychology, and 12) ASEAN should be set up the one spirit of ASEAN project, counterpart of western and bring together to be the top in 2030.

For the strategy of educational management for peace of countries in ASEAN community, it indicated that six strategic aspects were synthesized consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. The analysis results from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique collected from 27 experts indicated that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items. Considering median, median and mode difference and interquartile range of each item showed that median of strategies and goals

3. ทิศทางการจัดการศึกษาสำหรับคนอาเซียน มีทั้งหมด 12 ด้าน คือ

- 1) อาเซียนควรมุ่งสู่การพัฒนาทักษะและการคิดเชิงวิพากษ์ 2) ควรวิจัยทำเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาของอาเซียน 3) การสร้างสถาบันการศึกษาของอาเซียนเพื่อรองรับความต้องการของประชาคมอาเซียนและการแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับอาเซียนศึกษา 4) ควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาสำหรับการศึกษาอาเซียน 5) กำหนดนโยบายการศึกษาของอาเซียนและอัตลักษณ์อาเซียนที่เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ 6) การออกแบบนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นสำหรับการเรียนการสอนและการเรียนรู้ 7) อาเซียนควรมีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนและนำวิธีการในการเรียนรู้ของครูในรูปแบบของครูอาเซียน 8) เพิ่มความร่วมมือภายในอาเซียนที่จะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนทักษะและความรู้ 9) จัดให้มีโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้นและความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม 10) ควรที่จะมีการเคลื่อนย้ายไปในประเทศอาเซียนและมีโอกาสได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนของประเทศอื่น ๆ การกำหนดคุณสมบัติมาตรฐานของครู 11) ประสิทธิภาพของครูและจิตวิทยาความเป็นครู 12) อาเซียนควรมีการจัดทำโครงการจิตวิญญาณหนึ่งเดียวของความเป็นอาเซียนควบคู่กับทางตะวันตกและร่วมแรงร่วมใจกันก้าวสู่จุดสูงสุดในปี ค.ศ. 2030

สำหรับยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาเพื่อความสงบสุขของประเทศในประชาคมอาเซียน มีทั้งหมด 6 ยุทธศาสตร์ และจากผลการสังเคราะห์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหาร การศึกษา และการศึกษาผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค EDFA ของการวิจัยอนาคต โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 27 ท่าน พบว่า ยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านและ 26 เป้าประสงค์ ได้รับการยอมรับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และความแตกต่างฐานนิยม และช่วง interquartile ของแต่ละรายการ พบว่าค่ามัธยฐานของยุทธศาสตร์และเป้าหมาย

3. Trends of educational management for ASEAN people showed 12 aspects which are 1) ASEAN should move towards skills development and critical thinking, 2) should be more research on ASEAN studies, 3) building the ASEAN institution of education and then responds to the demand of ASEAN community and sharing of ASEAN knowledge, 4) need to set up the standard for ASEAN education, 5) set up the policy of ASEAN education and ASEAN identity as the international collaborative project, 6) design innovative pedagogies that would bring about more effective teaching and learning, 7) ASEAN has to provide student exchange program and leading the way in ASEAN teacher education, 8) increase collaboration within ASEAN could lead to an exchange of skills and knowledge, 9) provide the English intensive program and intercultural relations, 10) should to have the mobility of teacher and look at the curriculum in others countries, set up the frame of teacher quality, 11) teacher effectiveness and teacher psychology, and 12) ASEAN should be set up the one spirit of ASEAN project, counterpart of western and bring together to be the top in 2030.

For the strategy of educational management for peace of countries in ASEAN community, it indicated that six strategic aspects were synthesized consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. The analysis results from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique collected from 27 experts indicated that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items. Considering median, median and mode difference and interquartile range of each item showed that median of strategies and goals

3. ทิศทางการจัดการศึกษาสำหรับคนอาเซียน มีทั้งหมด 12 ด้าน คือ

- 1) อาเซียนควรมุ่งสู่การพัฒนาทักษะและการคิดเชิงวิพากษ์
- 2) ควรวิจัยทำเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาของอาเซียน
- 3) การสร้างสถาบันการศึกษาของอาเซียนเพื่อรองรับความต้องการของประชาคมอาเซียนและการแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับอาเซียนศึกษา
- 4) ควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาสำหรับการศึกษาอาเซียน
- 5) กำหนดนโยบายการศึกษาของอาเซียนและอัตลักษณ์อาเซียนที่เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ
- 6) การออกแบบนวัตกรรมจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นสำหรับการเรียนการสอนและการเรียนรู้
- 7) อาเซียนควรมีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนและนำวิธีการในการจัดการเรียนรู้ของครูในรูปแบบของครูอาเซียน
- 8) เพิ่มความร่วมมือกันภายในอาเซียนที่จะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนทักษะและความรู้
- 9) จัดให้มีโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้นและความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม
- 10) ควรที่จะมีการเคลื่อนย้ายไปในประเทศอาเซียนและมีโอกาสได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนของประเทศอื่น ๆ
- การกำหนดคุณสมบัติมาตรฐานของครู
- 11) ประสิทธิภาพของครูและจิตวิทยาความเป็นครู
- 12) อาเซียนควรมีการจัดทำโครงการจิตวิญญาณหนึ่งเดียวของความเป็นอาเซียนควบคู่กับทางตะวันตกและร่วมแรงร่วมใจกันก้าวสู่จุดสูงสุดในปี ค.ศ. 2030

สำหรับยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาเพื่อความสงบสุขของประเทศในประชาคมอาเซียน มีทั้งหมด 6 ยุทธศาสตร์ และจากผลการสังเคราะห์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา และการศึกษามูลค่าวิเคราะห์ด้วยเทคนิค EDFA ของการวิจัยอนาคต โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 27 ท่าน พบว่า ยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านและ 26 เป้าประสงค์ ได้รับการยอมรับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และความแตกต่างฐานนิยม และช่วง interquartile ของแต่ละรายการ พบว่าค่ามัธยฐานของยุทธศาสตร์และเป้าหมาย

was between 4.00 to 5.00, the absolute of median and mode difference equal to 0 in all items, interquartile range were between 0.00 – 1.00 which showed that the expert group had correlated agreement on ASEAN education strategic plan at agree level to strongly agree level. The scenario was shown in ASEAN education roadmap to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

Suggestions

Suggestion for Applying Research Results

1) From the result showed that most of the educational policy in ASEAN countries depended on the government. Therefore, results of this results should be written in pocket book and submit to government organizations in ten ASEAN countries in order to propose about trends and strategy of educational management for unity and peace in ASEAN community.

2) From the result showed that some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development and research. Therefore, as a part of ASEAN community, educators should try to provide the opportunity to each other and setting collaborative research project to fill educational gap and sharing to each other in term of knowledge, skills, area study for field research including budget. Then, research results can be applied into ten ASEAN countries as a research utilization.

3) From the result in the 5th strategy showed that to facilitate educational opportunity especially provide the opportunity to fulfill student's potential regardless of background. Therefore, as an ASEAN community, we should support each other

อยู่ระหว่าง 4.00-5.00 ค่าสัมบูรณ์ของค่ามัธยฐานและความแตกต่างฐานนิยมเท่ากับ 0 ในทุกรายการ interquartile ช่วงระหว่าง 0.00-1.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของอาเซียนที่ยอมรับตั้งแต่ระดับเห็นด้วยถึงระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งภาพอนาคตของแผนงานการศึกษาของอาเซียนคือการกำหนดทิศทางอนาคตของการศึกษาที่จะทำให้เกิดความร่วมมือทางการศึกษาในปี พ.ศ.2561 มุ่งสู่ความเป็นเอกภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ. 2563 มุ่งสู่การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในปี พ.ศ.2565 และเพื่อให้ประชาคมอาเซียนได้ก้าวสู่ความเป็นประชาคมที่มีความเป็นเอกภาพและสันติภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ.2567

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) จากผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่นโยบายการศึกษาในประเทศในกลุ่มอาเซียนจะขึ้นอยู่กับรัฐบาล ดังนั้น ผลการศึกษาค้างนี้ควรนำไปจัดทำเลมองค์ความรู้ เพื่อเผยแพร่โดยส่งไปยังหน่วยงานภาครัฐใน 10 ประเทศอาเซียนเพื่อเสนอเกี่ยวกับทิศทางและยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในประชาคมอาเซียน

2) จากผลการศึกษา พบว่า บางประเทศในประชาคมอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปเกี่ยวกับการจัดหาทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนาด้านการศึกษาและการวิจัย ดังนั้น จึงเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนศึกษา ควรพยายามที่จะให้โอกาสในการร่วมมือกันในการวิจัย และการทำงานร่วมกันเพื่อเติมเต็มช่องว่างการศึกษาและการแบ่งปันความรู้และทักษะในการศึกษาเชิงพื้นที่สำหรับการวิจัยภาคสนามรวมถึงการจัดสรรงบประมาณร่วมกันในการทำงาน จากนั้น ผลงานวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้ง 10 ประเทศอาเซียนในลักษณะของการใช้ประโยชน์จากการวิจัย

3) จากยุทธศาสตร์ที่ 5 แสดงให้เห็นถึงการให้โอกาสทางการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้โอกาสในการเติมเต็มศักยภาพของผู้เรียน ที่ควรต้องคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียนด้วย ดังนั้น ในฐานะที่เป็นประชาคมอาเซียนเราควรจะสนับสนุนซึ่งกันและกัน

on educational development. Then, ASEAN students will be given equal opportunity to learn and access education especially for the basic education and compulsory education.

Suggestion for Further Research

1) This research has been developed based on grounded theory technique and confirmed data using Delphi technique. Results can be applied and constructed a causal relationship model by connecting between qualitative results from this research. Then, researcher can design by using quantitative research method to conduct and study how is the causal relationship model whether or not to relate with the empirical data or in the real life.

2) This research studied with general about educational management in ASEAN countries which received only data in term of policy and general practice of educators. Therefore, researcher should design to study deeply and focus on each aspect of education such as conduct research on vocational education. Results can guide direct to the career opportunity for students in ASEAN country and can guide the career market for them as well.

3) This research has done only Thai researcher term; it should be combined together of conducting research for all educators or researchers in the same research problem. Data can be collected in the area from each country by local researchers. Then, they can join together of doing research analysis, writing research report and public results to implement in their countries.

ในการพัฒนาการศึกษา จากนั้นนักเรียนอาเซียนก็จะได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเรียนรู้และการศึกษาและการเข้าถึงสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยนี้ได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของเทคนิคทฤษฎีฐานรากจากข้อมูลพื้นฐานและมีการยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลที่ได้สามารถนำไปใช้และสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยการเชื่อมต่อระหว่างผลเชิงคุณภาพที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จากนั้นนักวิจัยสามารถออกแบบโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณในการดำเนินการและการศึกษาวิธีการที่เป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุหรือการตรวจสอบข้อมูลเชิงประจักษ์กับสภาพที่เป็นจริง

2) การวิจัยนี้ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในประเทศอาเซียนที่ได้รับข้อมูลเฉพาะนโยบายและการปฏิบัติทั่วไปของนักการศึกษา ดังนั้น นักวิจัยควรออกแบบเพื่อการศึกษาอย่างลึกซึ้งและมุ่งเน้นในด้านการศึกษาในแต่ละระดับ เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาอาชีวศึกษา ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ให้คำแนะนำโดยตรงเพื่อสร้างโอกาสการทำงานสำหรับนักเรียนในประเทศอาเซียน และสามารถให้คำแนะนำตลาดอาชีพได้ด้วย

3) การวิจัยครั้งนี้ได้ทำเพียงนักวิจัยไทย ควรมีการทำวิจัยร่วมกันเพื่อการศึกษาหรือวิจัยในปัญหาการวิจัยเดียวกัน ข้อมูลที่สามารถเก็บในพื้นที่จากแต่ละประเทศโดยนักวิจัยท้องถิ่นในประเทศนั้นๆ จากนั้นสามารถร่วมมือกันในการทำวิเคราะห์ผลวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย และนำเสนอผลการวิจัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในประเทศของตน

Chapter I

Introduction

The preparation for the readiness into ASEAN community at the end of year 2015 was a very important role for every organization that they needed to prepare for the change in order to be a part of ASEAN community. Educational organization is also needed to prepare for the readiness as well. Modern education and information technology are needed for helping to enhance level of education into international standard especially 7 occupations that have freely movement between countries within ASEAN community. These seven occupations are doctor, dentist, nurse, engineer, architect, explorers, and accountant. Therefore, the preparation of basic education to students is very important to train their learning skills for the quality of their future occupations. The learning activity that will meet the target of students' achievement should be designed in variety and diversity and should cover 5 learning aspects which are 1) cognitive domain 2) affective domain 3) psycho-motor domain 4) process skills, and 5) integration. These aspects or skills of learning activities are usually used in general and worldwide (Khaemanee, T., 2007; Editorial department of Wittayajarn Journal, 2011).

The main purpose of educational management in ASEAN community has related to the fifth main objective of ASEAN which is to encourage each other to train and conduct research, support South East Asia education, and create awareness and understanding between people by using knowledge sharing in education.

บทที่ 1

บทนำ

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในปี พ.ศ. 2558 นี้ เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานต้องมีการเตรียมตัวในระดับองค์กรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มภาคภูมิ หน่วยงานทางการศึกษาก็จำเป็นต้องตื่นตัวในการปรับนโยบายด้านการจัดการศึกษาให้มีความทันสมัยด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับการศึกษาให้ก้าวเข้าสู่เวทีระดับโลก โดยเฉพาะการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา 7 สาขาอาชีพ ที่ต่อไปจะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประเทศสมาชิกอาเซียน ประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปัตยกรรม นักสำรวจ และนักบัญชี ดังนั้น การเตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพได้อย่างมีคุณภาพ และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลตามที่คาดหวังจำเป็นต้องมีการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและครอบคลุม 5 หมวด ประกอบด้วย 1) การพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) 2) การพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) 3) การพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain) 4) การพัฒนาทักษะกระบวนการ (process skills) และ 5) เน้นการบูรณาการ (integration) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสากล (ทิตินา แคมมณี, 2550; กองบรรณาธิการ, 2554)

เป้าหมายหลักด้านการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับจุดประสงค์หลักข้อที่ 5 ของอาเซียน คือ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริมการศึกษาด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจที่ดีระหว่างประชาชนประเทศต่าง ๆ โดยการแลกเปลี่ยนทางการศึกษา

Educational management is also related to the third pillar of ASEAN community which called the ASEAN Socio-Cultural Community. Therefore, the purpose of setting ASEAN community is to create the unity and co-operation in the region which will provide the opportunity for all countries to increase sharing of usefulness and encouragement to each other instead of having a competition (Piboonsongkram, P., 2011; Department of strategy and evaluation Bangkok, 2013).

Many organizations in each country have prepared for the readiness of entering ASEAN community in 2015 especially the organization that related to educational management. Some countries have issued planning approach and educational development was set for the strategy in order to develop education for produce qualify labors for team working of countries in ASEAN community. Brunei is one of the countries that having encouragement of students in vocational education to have an efficiency and matches with seven occupations. Philippines is also awakened to study and research in action by using good role of model to be the pattern of doing learning activities as well as Indonesia. Moreover, planning of educational management for the readiness of entering ASEAN community is also happening in Singapore, Cambodia, Malaysia, and Thai (Department of Technical Education, 2008; Ministry of Education, 2012; The World Bank, 2014; Florido, A.M., 2014; Ministry of Education, 2014).

From the state of educational management of countries in ASEAN community that occurs in the present still appear some different aspects. In the aspect of teacher development, Singapore

รวมทั้งสอดคล้องกับเสาหลักที่ 3 ที่เกี่ยวกับประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน คือ การสร้างความเป็นเอกภาพในภูมิภาคและความร่วมมือ อันจะทำให้ทุกประเทศได้ประโยชน์ร่วมกันมากขึ้น จากการแบ่งปัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากกว่าที่จะแข่งขันกัน (ประดาป พิบูลสงคราม, 2554; สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร, 2556)

ปัจจุบันหลายหน่วยงานของแต่ละประเทศได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานั้นหลายประเทศได้มีการเตรียมความพร้อมโดยการกำหนดเป็นแผนในการพัฒนาเชิงรุกที่มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทางด้านการศึกษาเพื่อรองรับการผลิตแรงงานที่มีศักยภาพในการทำงานได้ร่วมกันภายในประเทศในประชาคมอาเซียน ได้แก่ ประเทศบรูไน ที่มีการส่งเสริมการผลิตนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับกับการผลิตแรงงานให้สอดคล้องกับ 7 สาขาอาชีพ ในประเทศฟิลิปปินส์มีการตื่นตัวและมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติโดยมีตัวอย่างที่ดีมาเป็นแม่แบบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับประเทศอินโดนีเซียก็มีการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สังคมที่เป็นประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ ประเทศสิงคโปร์ กัมพูชา มาเลเซีย และไทย ได้มีการวางแผนการจัดการศึกษาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อการก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน (Department of Technical Education, 2008; Ministry of Education, 2012; The World Bank, 2014; Florido, A.M., 2014; Ministry of Education, 2014)

จากสภาพการจัดการศึกษาของประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้น ยังปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ตัวอย่างเช่น แนวทางการพัฒนาครูซึ่งเป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษานั้น พบว่า ประเทศที่ให้ความสำคัญกับเรื่องที่สำคัญที่สุดคือประเทศสิงคโปร์

has shown good practice and being good role of model in teacher development for many countries in ASEAN region and world level. Many countries in ASEAN start to use the innovation and system of teacher development from Singapore; however, the effectiveness of development is still far away from Singapore. Even though in Thailand, the innovation and teacher development still keeps on going for the readiness and equality of teacher development in ASEAN community (Pornseema, D., 2013). Student's development is also needed for enhancing the equality of producing qualify labors in ASEAN countries.

Organizations are alert for the adjustment and plan in educational management for the readiness of entering ASEAN community in 2015. Previous educations caused to current education and continue to future education. Therefore, setting of trends and possible standard is the way for social development in holistic of ASEAN community which will be the network interaction for increase sharing and connection. It is important to set the trend of educational management systematically and be the unity which will toward to the holistic of ASEAN society. However, the composition of educational management needs to have working system in many levels. It starts from policy level or plans in the country level. Level of curriculum development and level of learning and instruction are planned in all countries in order to prepare for entering ASEAN community. Each country will plan and issue their own policy, but it does not have any plan to collaborate for the unity in ASEAN community.

Therefore, this article interested in studying and developing trends and possibility of educational management for the unity of countries in ASEAN community including to live peaceful coexistence in society. The purposes were to propose the

โดยที่สิงคโปร์ถือเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จสูงในการพัฒนาวิชาชีพครู จนเป็นแบบอย่างให้หลายๆ ประเทศในภูมิภาคอาเซียนและของโลก หลายประเทศในภูมิภาคอาเซียนเริ่มนาระบบหรือนวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครูของสิงคโปร์ไปใช้ แต่ยังไม่สามารถดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเท่ากับสิงคโปร์ ซึ่งสิงคโปร์คงไม่หยุดนวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครูของตนเองไว้เพียงเท่าที่เรารู้เห็นอยู่ในปัจจุบัน ในขณะที่ประเทศไทยของเราก็ต้องพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครูของเราให้สูงขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน (ดิเรก พรสีมา, 2556) ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเทียบเท่ากัน ในประชาคมอาเซียนและมีคุณภาพใกล้เคียงกันเข้าสู่ตลาดแรงงานภายในประเทศในประชาคมอาเซียน

หน่วยงานหรือองค์กรมีความตื่นตัวในด้านการปรับเปลี่ยนและวางแผนทางด้านการจัดการศึกษาเพื่อรองรับการเปิดตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาในอดีต ส่งต่อมาจากกระทั่งปัจจุบัน และแนวโน้มอันจะพึงเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้น การกำหนดทิศทาง แนวทาง และมาตรฐานอันจะพึงเป็นไปได้ จึงเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยให้เป็นพัฒนาการทางสังคมในองค์กรรวมของประชาชาติอาเซียนที่ต่อไปจะต้องมีปฏิสัมพันธ์เป็นเครือข่าย เป็นการแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงกันมากขึ้นองค์ประกอบของการจัดการศึกษานั้นต้องมีระบบการทำงานหลายระดับ เริ่มตั้งแต่ระดับนโยบายหรือการวางแผนของในระดับประเทศ ระดับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งขณะนี้ในแต่ละประเทศได้มีแผนงานและมีการจัดทำแผนล่วงหน้าเพื่อเตรียมตัวการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยที่ในแต่ละประเทศต่างมีการวางแผนและกำหนดเป็นนโยบายเป็นของตนเอง โดยที่ยังไม่ได้มีการวางแผนหรือจัดทำให้มีความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน

ดังนั้น หนังสือเล่มนี้จึงสนใจในการนำเสนอเกี่ยวกับการศึกษาและพัฒนาทิศทางที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน รวมทั้งการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอคือเพื่อนำเสนอ

state of educational management in ASEAN community, to develop framework of educational management for the unity in ASEAN community, and to propose trends and set strategy of educational management for peace of countries in ASEAN. Future Research using Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) was designed and the target group was educational personnel from ten ASEAN countries. Research tools were interview schedule and questionnaires. Qualitative data were analyzed by using content analysis and analytic induction, and quantitative data from EDFR questionnaires were analyzed using median, mode and interquartile range as descriptive statistics. Results of educational management for unity and peace in ASEAN community were presented in this article as the following items. Seven parts of this article are shown which consisted of 1) Introduction, 2) ASEAN Education and Concerned Research Work, 3) Educational Planning of Countries in ASEAN Community, 4) The State of Educational Management in ASEAN Community, 5) Framework of Educational Management for the Unity in ASEAN Community, 6) Strategy of Educational Management for Peace in ASEAN Community, and 7) The Reflection of Research Results. These are shown in the next chapters.

สถานะของการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียนเพื่อพัฒนารอบการทำงานของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียนและนำเสนอทิศทางและการกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพของประเทศในอาเซียน การวิจัยครั้งนี้คือการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDFR ออกแบบการออกวิจัยโดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายคือบุคลากรทางการศึกษาจาก 10 ประเทศอาเซียน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย และข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถาม EDFR วิเคราะห์โดยใช้สถิติแบบบรรยาย คือ ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม และช่วง interquartile ผลการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในประชาคมอาเซียนได้นำเสนอในหนังสือเล่มแบ่งเป็น 7 บท ประกอบด้วย 1) บทนำ 2) การศึกษาของอาเซียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) แผนการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน 4) สภาพการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียนในปัจจุบัน 5) กรอบของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน 6) ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียน และ 7) การสะท้อนคิดผลการวิจัยอาเซียน รายละเอียดของเนื้อหาจะปรากฏในบทต่อไป

Chapter II

Educational Planning of Countries in ASEAN Community

Ministry of Education (2006) had presented education plan of ASEAN countries from the research called “Comparative research on educational reform of countries in ASEAN community”. The purposes of this research were 1) to study the progress of education reform of ASEAN countries, 2) to survey the way of cooperation between countries in education for the strengthen, and 3) to propose the policy for Thai education in order to create the educational strategy for the strengthen of ASEAN countries. Documentary research and interview were used for data collection. Data was synthesized and proposed the way of collaborative strategized encouragement in ASEAN education. The results indicated that all ASEAN countries had shown education as an important part of the country specially to link education into economic education. Many countries used education to get rid poverty and move forwards from the economic weakness development. Education was the key of movement to enhance the competition in international level especially new countries that join in ASEAN community. Educational developing plan of each ASEAN country is shown as the following.

บทที่ 2

แผนการจัดการศึกษา ของประเทศในประชาคมอาเซียน

กระทรวงศึกษาธิการ (ปี ค.ศ.2006) ได้นำเสนอแผนการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียนจากการวิจัยที่เรียกว่า “การเปรียบเทียบการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือ 1) เพื่อศึกษาความคืบหน้าของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน 2) การสำรวจทางของความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการศึกษาสำหรับเสริมสร้างและ 3) เพื่อนำเสนอนโยบายเพื่อการศึกษาไทยในการที่จะสร้างกลยุทธ์การศึกษาสำหรับเสริมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในประชาคมอาเซียน วิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์ ได้นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ได้นำมาสังเคราะห์และนำเสนอวิธีการเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในการทำงานร่วมกันในด้านการศึกษาอาเซียน ผลการวิจัยพบว่าทุกประเทศในกลุ่มอาเซียนได้แสดงให้เห็นการศึกษาในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของประเทศมาเป็นส่วนสำคัญเพื่อการศึกษา การเชื่อมโยงในการศึกษาทางเศรษฐกิจ หลายประเทศใช้การศึกษาเพื่อมาจัดการกับสภาพความยากจนและเดินไปข้างหน้าต่อไป จากการพัฒนาความอ่อนแอทางเศรษฐกิจ การศึกษาเป็นกุญแจสำคัญของการเคลื่อนไหวเพื่อเพิ่มการแข่งขันในระดับนานาชาติโดยเฉพาะประเทศใหม่ที่เกี่ยวข้องในประชาคมอาเซียน การศึกษาแผนพัฒนาของแต่ละประเทศอาเซียนจะแสดงเป็นดังต่อไปนี้

Educational Development Plan of Thailand

Constitution of the Kingdom of Thailand B.E.2540 (1997) has issued basic policy of education in section 81 that the state should develop education related to economic and social change. Therefore, education law has been announced called “National Education Act B.E.2542 (1999)”. The main purpose of this act was to provide basic education opportunity for all at least 12 years without tuition fee. The state also needed to provide education for handicap, weak opportunity, and gifted students. In section 8 of National Education Act appointed that the state provides long life education for Thai people and society can be parted of educational management. Child center learning is the key of education reform focusing on knowledge, moral, learning process, and integrated knowledge with diverse curriculum that appropriate to students’ age and potential. Thai education focuses on balanced development in knowledge, thinking, ability, morality, and responsibility to society. Both local and core curriculum is provided for basic education. Academic development and conducting research for creating new body of knowledge and social development are encouraged for Thai students in higher education level. The planning of 15 years (B.E.2545 – 2559) has applied content from Constitution of the Kingdom of Thailand, National Education Act and government policy in order to set the strategic planning for national education continually and related to all education plan in every level consisted of basic education developing plan, vocational education developing plan, and higher education developing plan including action plan in the level of educational area and institution.

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งประเทศไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (ค.ศ.1997) ได้กำหนดนโยบายพื้นฐานของการศึกษาในมาตราที่ 81 ว่ารัฐควรพัฒนาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นกฎหมายการศึกษาได้ประกาศและเรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999)” วัตถุประสงค์หลักของการกระทำนี้คือการให้โอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคนอย่างน้อย 12 ปีโดยไม่เสียค่าธรรมเนียบการเรียนการสอน รัฐยังจำเป็นในการให้การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสและนักเรียนที่มีพรสวรรค์ความสามารถพิเศษ ในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้รับการแต่งตั้งว่ารัฐให้การศึกษาตลอดชีวิตสำหรับคนไทยและสังคมสามารถแยกการจัดการศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ของเด็กเป็นกุญแจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษามุ่งเน้นไปที่ความรู้คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้และความรู้แบบบูรณาการกับการเรียนการสอนที่หลากหลายที่เหมาะสมกับอายุของนักเรียนและศักยภาพ การศึกษาไทยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาที่สมดุลในความรู้ความคิดความสามารถมีคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งสองหลักสูตรท้องถิ่นและหลักสูตรแกนกลางมีไว้สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การพัฒนาทางวิชาการและการดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และการพัฒนาสังคมได้รับการสนับสนุนสำหรับนักเรียนไทยในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น การวางแผน 15 ปี (พ.ศ. 2545 - 2559) ได้นำเนื้อหาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและนโยบายของรัฐบาลในการที่จะตั้งค่าการวางแผนเชิงกลยุทธ์เพื่อการศึกษาแห่งชาติอย่างต่อเนื่องและที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการศึกษาในทุกระดับประกอบด้วยระดับต้น การศึกษาการพัฒนาแผนอาชีพศึกษาการพัฒนาแผนและการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งการพัฒนาแผนปฏิบัติการในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถาบันการศึกษา

For social development to be knowledge society and to be an economic-based knowledge system, Thai people have received equal learning opportunity, long life training, and having knowledge for their career which can lead the country to survive from economic and social critical. This educational development should relate to the 20 years of long planning of the 9th National Economic and Social Development Plan and the Act that issue the process of decentralization into local administration (B.E.2542) including other Acts that related to National Education Plan. This plan is based on Philosophy of Sufficiency Economy of King Rama IX that focus on the middle way, having enough to support, having reasonable, and to know the world change. It is the way of practicing having life for sustainable development and to live with happiness for Thai people by having human as the center of development and preserving Thai identity. Thai people are able to use knowledge and technology appropriately, having immunity and flexibility in order to be ready for the change in parallel with having morality and honesty. For National Education Act (B.E.2545-2559), holistic integrated plan is used for conceptual framework for developing human to be a complete man and to develop the society.

There are three aspects of developing human: 1) best quality society that full of uprightly, transparency and right, 2) learning and wisdom society that everyone in every society is active and always ready to learn, 3) reconciliation and generosity in the society in order to enhance Thai culture and art. According to National Education Plan, three objectives were set that is 1) fully

สำหรับการพัฒนาสังคมให้เป็นสังคมฐานความรู้และเพื่อให้ระบบมีความรู้ทางเศรษฐกิจตามที่คนไทยได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเรียนรู้การฝึกอบรมหรือการเรียนรู้ตลอดและมีความรู้สำหรับการประกอบอาชีพของเขาซึ่งสามารถนำประเทศให้รอดพ้นจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นที่สำคัญ ในการนี้การพัฒนาการศึกษาควรเกี่ยวข้องกับแผน 20 ปีของการวางแผนระยะยาว ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและพระราชบัญญัติที่ออกกระบวนการของการกระจายอำนาจในการบริหารท้องถิ่น (พ.ศ. 2542) รวมทั้งการกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนนี้จะมีการปรับใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 9 ที่มุ่งเน้นทางสายกลางมีความพอเพียง พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผลและเพื่อทราบถึงการเปลี่ยนแปลงโลก มันเป็นวิธีการของการฝึกการมีชีวิตเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขให้กับคนไทยโดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและรักษาอัตลักษณ์ไทย คนไทยมีความสามารถในการใช้ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมมีภูมิคุ้มกันและความยืดหยุ่นในการที่จะพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในแบบคู่ขนานกับการมีคุณธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (BE2545-2559) แผนแบบบูรณาการแบบองค์รวมที่จะใช้สำหรับกรอบแนวคิดในการพัฒนาของมนุษย์จะเป็นคนที่สมบูรณ์และการพัฒนาสังคม

การพัฒนามนุษย์นั้นมีสามด้านด้วยกัน คือ 1) สังคมที่มีคุณภาพที่ดีที่สุดที่เต็มไปด้วยความเที่ยงธรรมโปร่งใสและยุติธรรม 2) การเรียนรู้และภูมิปัญญาสังคมที่ทุกคนในทุกสังคมมีการนำไปใช้และพร้อมที่จะเรียนรู้ 3) ความสมานฉันท์และความเอื้ออาทรในสังคมเสมอ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในศิลปะและวัฒนธรรมไทยตามแผนการศึกษาแห่งชาติโดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ ประกอบด้วย 1) การพัฒนามนุษย์

human development and stability, 2) creating Thai society to be moral, wisdom and learning society, and 3) develop environment for the basic social development of morality, local wisdom and learning. The process of conducting following these objectives, National Education Plan has issue the policy under this process 4 aspects which are 1) to develop everyone have long life learning and be able to access the knowledge, 2) learning reform for student development with nature and high potential, 3) encouragement morality and best practice of desired characteristics, and 4) human development in sciences and technology for self-sufficiency and enhance competitive competency in international level.

Educational Development Plan of Brunei Darussalam

Brunei Darussalam is an ASEAN country that is having small area and population, but full of economic under the state control. It is the only one country in ASEAN that still have an absolute monarchy system. Formal education was established in 1916 (B.E.2459) by opening Malay local language school in the capital city (in Bandar Seri Begawan). During that time, only boys who were 7-14 years old would have the opportunity to study. There was not national education plan, but education plan was the part of 5 years' national development plan. The 1st National Development Plan (in 1954) focused on the basic facility and structure in order to prepare and establish Ministry of Education. In 1985, the national policy and educational system had provided the opportunity for people who lived permanent in Brunei Darussalam to study in primary level without tuition fee.

และความมั่นคงอย่างเต็มที่ 2) การสร้างสังคมไทยให้เป็นคุณธรรมภูมิปัญญาและการเรียนรู้สังคมและ 3) การพัฒนาสภาพแวดล้อมสำหรับการพัฒนาพื้นฐานทางสังคมของคุณธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและการเรียนรู้ ขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้วัตถุประสงค์เหล่านี้แผนการศึกษาแห่งชาติมีการออกนโยบายภายใต้กระบวนการนี้ 4 ด้านคือ 1) เพื่อพัฒนาทุกคนมีการเรียนรู้ชีวิตตลอดชีวิตและสามารถเข้าถึงความรู้ 2) การปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาผู้เรียนได้พัฒนาความรู้เต็มตามศักยภาพ 3) การส่งเสริมคุณธรรมให้กำลังใจและการปฏิบัติที่ดีที่สุดของคุณลักษณะที่พึงประสงค์และ 4) การพัฒนามนุษย์ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพึ่งตัวเองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ

แผนพัฒนาการศึกษาของประเทศบรูไนดารุสซาลาม

บรูไนดารุสซาลามเป็นประเทศอาเซียนที่จะมีพื้นที่ขนาดเล็กและประชากรแต่เต็มรูปแบบของเศรษฐกิจภายใต้การควบคุมของรัฐ เป็นเพียงประเทศเดียวในอาเซียนที่ยังคงมีระบบการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ศึกษาอย่างเป็นทางการได้ก่อตั้งขึ้นในปี 1916 (B.E.2459) โดยการเปิดโรงเรียนสอนภาษามลายูท้องถิ่นในเมืองหลวง (ในบันดาร์เสรีเบกาวัน) ในช่วงเวลาที่เด็กผู้ชายเพียงคนเดียวที่อายุ 7-14 ปีจะมีโอกาสในการศึกษา ไม่ได้มีการวางแผนการศึกษาแห่งชาติ แต่แผนการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 5 ปีของชาติ 1 แผนพัฒนาแห่งชาติ (ในปี 1954) มุ่งเน้นไปที่สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างกระทรวงศึกษาธิการ ในปี 1985 นโยบายระดับชาติและระบบการศึกษาได้เปิดโอกาสให้ผู้คนที่อาศัยอยู่อย่างถาวรในบรูไนดารุสซาลามจะศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียมในการศึกษา

In the Eighth National Development Plan in 2001 – 2005, human resource development and the use of information technology was focused on education development. E-learning has also used for one of the strategies in education plan on technological development or order to develop strength society based on the King, Malay race, and the Noble Qur'an (Holy Quran), Hadith, and Aqli including the eight aspects of national policy as follow: 1) to operate the educational system focus on using Malay language as a formal language in parallel with other languages such as English and Arabic as second language, 2) to provide education for all students for 12 years divided into primary education for 7 years (including 1 year of kindergarten), lower secondary for 3 years and upper education or vocational / technical education) for 2 years, 3) to provide integrated curriculum as well as setting the standard of assessment equally to all schools, 4) To provide Islamic curriculum that related to the principle of Ahli Sunnah Wal-Jamaah, 5) to serve educational media and facility for learning Mathematics, Sciences and Educational Communication Technology for encouragement students to receive and practice until they are ready for the change of the career, 6) To provide students for self-development and search for variety of learning program through activity and curriculum that related to national philosophy, and 7) To create the opportunity of learning in higher education with appropriate qualification and experiences, and 8) to provide best practice of basic structure of education management for enhancing the national need.

ในแผนพัฒนาแปดแห่งชาติ 2001 - 2005 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้รับการมุ่งเน้นการพัฒนาทางการศึกษา e-Learning ยังใช้เวลาหนึ่งของการกำหนดกลยุทธ์ในการวางแผนการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีหรือเพื่อพัฒนาสังคมความแข็งแกร่งขึ้นอยู่กับพระมหากษัตริย์เชื้อชาติมาเลย์และโนเบิลกูรอ่าน (อัลกูรอ่าน) หะดีษและ aqli รวมทั้งแปดด้าน ของนโยบายระดับชาติดังนี้ 1) เพื่อดำเนินการมุ่งเน้นที่ระบบการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาอย่างเป็นทางการในแบบคู่ขนานกับภาษาอื่น ๆ เช่นภาษาอังกฤษและภาษาอาหรับเป็นภาษาที่สอง 2) เพื่อให้การศึกษาสำหรับนักเรียนทุกคนเป็นเวลา 12 ปีแบ่งออกเป็นหลักการศึกษาเป็นเวลา 7 ปี (รวม 1 ปีของการเรียนในระดับ) มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปีและการศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพ / การศึกษาทางด้านเทคนิค) เป็นเวลา 2 ปี 3) จัดให้มีการเรียนการสอนแบบบูรณาการเช่นเดียวกับการกำหนดมาตรฐานของการประเมินอย่างเท่าเทียมกันในทุกโรงเรียน 4) เพื่อให้หลักสูตรอิสลามที่เกี่ยวข้องกับหลักการของอาลีซุนนะฮ์ Wal-Jamaah 5) การให้บริการสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนรู้คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการสื่อสารการศึกษาสำหรับ ENC ส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการฝึกปฏิบัติจนกว่าพวกเขาจะพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่เส้นทางของอาชีพ 6) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองและการค้นหาความหลากหลายของโปรแกรมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาแห่งชาติ 7) การสร้างโอกาสของการเรียนรู้ในการศึกษาสูงมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีประสิทธิภาพและ 8) เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดของโครงสร้างพื้นฐานของการจัดการศึกษาสำหรับการเสริมสร้างความต้องการในระดับชาติ

The development of the Ministry of Education Strategic Plan 2012-2017 affirms the Ministry's continuous and unwavering commitment towards quality education for the nation. The plan has been developed through a series of workshops and consultations by the Ministry. The achievements of the previous 5-year Strategic Plan were reassessed and reevaluated to determine the extent to which the plan was aligned to Brunei Vision 2035.

The Ministry of Education Strategic Plan 2012-2017 sets the course which the Ministry will take in the next five years. To ensure its effective implementation, the commitment of everyone is vital. It identifies 3 Strategic Focus Areas (SFAs), 14 Strategic Objectives and 18 Key Performance Indicators (KPIs). The 3 Strategic Focus Areas in which the Ministry of Education has identified are: 1) Teaching and Learning Excellence; 2) Professionalism and Accountability; and 3) Efficiency and Innovativeness. These are the essential areas that the departments, divisions and units under the Ministry of Education need to focus on to achieve the common goals. All the three goals are interlinked and inseparable.

SFA 1: Teaching and Learning Excellence, the scope of this focus area is extensive, covering all the domains in the education framework. The framework comprises of the following domains and their various components: the "Management and Organization" Domain which subsumes "School Management" and "Professional Leadership"; the "Learning and Teaching" Domain which subsumes "Curriculum and Assessment" and "Student Learning and Teaching"; the "Student Support and School Ethos"

การพัฒนาของกระทรวงศึกษาธิการแผนยุทธศาสตร์ 2012-2017 ยืนยันความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่องและไม่เปลี่ยนแปลงของกระทรวงที่มีต่อการศึกษามีคุณภาพเพื่อประเทศชาติ แผนได้รับการพัฒนาผ่านชุดของการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาโดยกระทรวง ความสำเร็จก่อนหน้านี้ 5 ปีแผนยุทธศาสตร์ได้รับการประเมินและทบทวนการกำหนดขอบเขตแผนการนี้ก็สอดคล้องกับวิสัยทัศน์บูรใน 2035

กระทรวงศึกษาธิการแผนยุทธศาสตร์ 2012-2017 ชุดการเรียนการสอนซึ่งกระทรวงจะใช้เวลาในอีกห้าปี เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของความมุ่งมั่นของทุกคนมีความสำคัญ โดยจะระบุ 3 กลยุทธ์ มุ่งเน้นพื้นที่ (SFAS) 14 วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และ 18 ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพ (KPIs) กลยุทธ์ มุ่งเน้นพื้นที่ 3 ในการที่กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุคือ 1) การเรียนการสอนและการเรียนรู้เป็นเลิศ 2) ความเป็นมืออาชีพและความรับผิดชอบ และ 3) ประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม เหล่านี้เป็นพื้นที่สำคัญที่หน่วยงานหน่วยงานและหน่วยงานภายใต้กระทรวงศึกษาธิการจะต้องมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ทั้งสามเป้าหมายจะเชื่อมโยงกันและแยกกันไม่ออก SFA ที่ 1: การเรียนการสอนและการเรียนรู้เป็นเลิศขอบเขตของพื้นที่นี้เป็นที่กว้างขวางครอบคลุมทุกโดเมนในกรอบการศึกษา กรอบประกอบด้วยโดเมนต่อไปนี้และส่วนประกอบต่างๆ “การบริหารจัดการและการจัดระเบียบ” โดเมนซึ่ง subsumes “การบริหารจัดการของโรงเรียน” และ “ความเป็นผู้นำมืออาชีพ”; “การเรียนการสอน” โดเมนซึ่ง subsumes “หลักสูตรและการประเมินผล” และ “การเรียนรู้ของนักเรียนและการเรียนการสอน”; “การสนับสนุนนักศึกษาและโรงเรียน Ethos”

Domain which subsumes “Student Support” and “Partnership”; and the “Student Performance” Domain which subsumes “Attitude and Behavior” and “Participation and Achievement”.

SFA 2: Professionalism and Accountability, in the strategic focus area of professionalism and accountability, the scope covers the adoption of best practices by the Ministry, the schools and higher institutions of learning in implementing the policies, setting standards and remaining accountable for all learning outcomes.

SFA 3: Efficiency and Innovativeness, the Ministry of Education will continuously understand the stakeholders’ needs and expectations, plan policies, streamline processes, monitor and evaluate its core business processes namely: the Core Education process and the Higher Education process. (Ministry of Education, 2012).

Educational Development Plan of Malaysia

Malaysia is an ASEAN country that has education and conduct research as the first priority according to the economic policy which focuses on applying knowledge for the key of potential development. The government has set the national policy of creation Malaysia to be the country of flexibility, strong and competitive country. The country focuses on the investment for sustainability and effectiveness by searching and conducting research using high technology for developing economy based on knowledge. Since the 21st century, Malaysia tries to enhance the dynamic on agriculture, production, and services integrated with

โดเมนซึ่ง subsumes “การสนับสนุนนักศึกษา” และ “ความร่วมมือ”; และ “ผลงานของนักศึกษา” โดเมนซึ่ง subsumes “ทัศนคติและพฤติกรรม” และ “การมีส่วนร่วมและความสำเร็จ”

SFA 2: ความเป็นมืออาชีพและความรับผิดชอบในพื้นที่สำคัญเชิงกลยุทธ์ของความเป็นมืออาชีพและความรับผิดชอบขอบเขตครอบคลุมถึงการนำไปใช้ปฏิบัติที่ดีที่สุดโดยกระทรวงโรงเรียนและสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้นของการเรียนรู้ในการดำเนินนโยบายการตั้งค่ามาตรฐานและที่เหลืือรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ทั้งหมด

SFA 3: ประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม กระทรวงศึกษาธิการอย่างต่อเนื่องจะเข้าใจความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียและความคาดหวังนโยบายแผนปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลการศึกษากระบวนการทางธุรกิจหลัก คือกระบวนการหลักของการศึกษาและกระบวนการการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2012)

แผนพัฒนาการศึกษาของประเทศมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศอาเซียนที่มีการศึกษาและการดำเนินการวิจัยเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกตามนโยบายเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นไปที่การใช้ความรู้ที่สำคัญสำหรับการพัฒนาศักยภาพ รัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายระดับชาติของการสร้างมาเลเซียจะเป็นประเทศที่มีความยืดหยุ่นแข็งแกร่งและประเทศในการแข่งขันประเทศที่มุ่งเน้นไปที่การลงทุนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพโดยการค้นหาและการดำเนินการวิจัยโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานความรู้ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 21 มาเลเซียพยายามที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในแบบพลวัตในการเกษตร การผลิตและให้บริการครบวงจรด้วย

knowledge and technology for participated encouragement of high economic participants in the region including develop human resources to be ready for knowledge based society. Malaysia government has issued that education development is one of the most important missions by setting the goal to provide education opportunity to people in all levels especially in primary and secondary school which is a compulsory education. Education Act 1996 has issued 6 aspects in national education plan consisted of 1) national education system should be the system that having quality at international standard and is able to reflect national ideology, 2) follow national education policy for the basic policy of education development, 3) primary school will study for 5 – 7 years, 4) kindergarten education is a part of compulsory national education, 5) develop and enhance vocational education, and 6) using allocated principle to control private education.

Education development of Malaysia is issued in the 8th national economic and social development plan consisted 9 strategies to develop economic growth with sustainable and competitive development in international level, and was be able to face the challenge situation with globalization and free trade: 1) to preserve economic stability in macro level, 2) eliminate poverty and adjust social structure, 3) enhance economic growth using production efficiency as driving factor, 4) enhance level of competition in the main economy, 5) extend using information technology, 6) enhance human resource development, 7) sustainable development, 8) create quality assurance, and 9) to create strength of morality and ethics.

ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนให้มีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมทางเศรษฐกิจสูงในภูมิภาครวมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความพร้อมสำหรับสังคมฐานความรู้ รัฐบาลมาเลเซียได้ออกกว่าการพัฒนาด้านการศึกษาเป็นหนึ่งในภารกิจที่สำคัญที่สุด โดยการตั้งเป้าหมายที่จะให้โอกาสในการศึกษาให้กับคนในทุกระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ พระราชบัญญัติการศึกษา 1996 ได้ออก 6 ด้านในแผนการศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) ระบบการศึกษาของชาติควรจะเป็นระบบที่มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล และสามารถที่จะสะท้อนให้เห็นถึงอุดมการณ์แห่งชาติ 2) ปฏิบัติตามนโยบายการศึกษาแห่งชาติสำหรับนโยบายพื้นฐานของการพัฒนาด้านการศึกษา 3) โรงเรียนประถมศึกษาจะศึกษา 5-7 ปี 4) โรงเรียนอนุบาลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาแห่งชาติภาคบังคับ 5) การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาวิชาชีพและ 6) โดยใช้หลักการการจัดสรรในการควบคุมการศึกษาเอกชน

การพัฒนาการศึกษาของมาเลเซียจะออกในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม 8th national ประกอบด้วย 9 กลยุทธ์ในการพัฒนาเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการแข่งขันในระดับนานาชาติและสามารถที่จะเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทายกับโลกาภิวัตน์และการค้าเสรี 1) เพื่อรักษาเศรษฐกิจ ความมั่นคงในระดับมหภาค 2) ขจัดความยากจนและการปรับโครงสร้างทางสังคม 3) ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยใช้ประสิทธิภาพการผลิตกับการขับเคลื่อนปัจจัย 4) เพิ่มระดับของการแข่งขันในเศรษฐกิจหลัก 5) ขยายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ, 6) ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 7) การพัฒนาอย่างยั่งยืน 8) สร้างการประกันคุณภาพและ 9) เพื่อสร้างความแข็งแกร่งของความมีคุณธรรมและจริยธรรม

Therefore, education development is issued in in the 6th strategy that enhance human resource development for all people to be strong in enhancing production efficiency and able to be a competitive economic system based knowledge. Education system is very important to respond the need of labor market that needs people who full of knowledge and skills with values, attitude and creativity. Malaysia has established education institute in all level and used core curriculum integrated to schools for the youth to access education increasingly.

Moreover, private organization were invited to join in education development especially in higher education level which correlated to the national policy and free education and training. The 9th national economic and social development plan (B.E.2549-2553) has set for the strength of economy with flexible and be fair particularly financial management should be considered carefully with discipline. The objective of education was set relating to the philosophy of national education especially the development of human having knowledge and skills to be ready for the economic growth. In addition, the national development of all dimension needs to rely on private organization as well as education development that the government has set the plan for private sector to join and investigate including to practice skills that was not initiated by the government. The main idea was to extend education opportunity for people to have equal education which led to success on 5 aspects of ideology (Rukunegara) consisted of 1) belief in god, 2) pay respect to King and Nation, 3) adhere to the constitution, 4) practice of law, and 5) behave themselves with morality.

ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาจะออกในในกลยุทธ์ที่ 6 ที่ช่วยเพิ่มการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับทุกคนที่จะมีความแข็งแกร่งในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการผลิตและสามารถที่จะมีความรู้ระบบเศรษฐกิจตามการแข่งขัน ระบบการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานที่ต้องการคนที่เต็มไปด้วยความรู้และทักษะที่มีค่านิยมทัศนคติและความคิดสร้างสรรค์ มาเลเซียได้มีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในทุกระดับและการใช้หลักสูตรแกนกลางบูรณาการให้กับโรงเรียนสำหรับเด็กและเยาวชนในการเข้าถึงการศึกษามากขึ้น

นอกจากนี้องค์กรภาคเอกชนได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับการศึกษาที่สูงซึ่งมีความสัมพันธ์กับนโยบายระดับชาติและการศึกษาและการฝึกอบรมฟรี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (B.E.2549-2553) ได้กำหนดไว้สำหรับความเข้มแข็งของเศรษฐกิจที่มีความยืดหยุ่นและการจัดการทางการเงินโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นธรรมชาติควรพิจารณาอย่างรอบคอบ มีวินัย วัตถุประสงค์ของการศึกษาได้รับการกำหนดที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาของการศึกษาแห่งชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาของมนุษย์มีความรู้และทักษะที่จะมีความพร้อมสำหรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้การพัฒนาแห่งชาติของทุกมิติจำเป็นต้องพึ่งพาองค์กรเอกชนรวมทั้งการพัฒนาการศึกษาว่ารัฐบาลได้มีการกำหนดแผนสำหรับภาคเอกชนที่จะเข้าร่วมและตรวจสอบรวมถึงการฝึกทักษะที่ไม่ได้ริเริ่มโดยรัฐบาล แนวคิดหลักคือการขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับคนที่จะต้องมีการศึกษาที่เท่าเทียมกันซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จใน 5 ด้านของอุดมการณ์ (Rukunegara) ประกอบด้วย 1) ความเชื่อในพระเจ้า 2) ให้ความเคารพต่อพระมหากษัตริย์และประเทศชาติ 3) เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ 4) การปฏิบัติตามกฎหมายและ 5) ประพฤติตัวเองด้วยคุณธรรม

Educational Development Plan of Philippines

Philippines used to be the country that focused on informal education same as Spain before coming to the member of ASEAN countries. It was set without clearly structure and lacked of rules or method of teaching and instruction until issued education Act in 1863. Primary school for students was allowed to open under the responsibility of government and local areas. All Philippines people have the right to study with no tuition fee until now. The government has set education development in the constitution year 1987 in section 17 paragraph 11 that it is the responsibility of the state that to give important duty for science education, technology, art and culture, and sport in order to support human right and development. In section 1 paragraph 14 has issued that the state has the duty to protect and support all people to receive education in all level with quality and appropriately. Moreover, in section 5 indicated that the state should provide high budget for education management, and the state should follow and monitor teaching and instruction in order to preserve the specialist and the usefulness. This constitution reflects that to give important part to youth through education in both formal and non-formal education. Learners from basic education up to higher education are able to study without paying tuition fee. In addition, the state provides private organizations, community and family to have the opportunity to support education management in non-formal education, informal education, and community and local wisdom based-learning. In order to follow the provision of the constitution, the education act year 1998 issues for learning without paying tuition fee and follows by the president's announcement in

แผนพัฒนาการศึกษาของฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์เคยเป็นประเทศที่มุ่งเน้นไปที่การศึกษาตามอัยยาศัยเช่นเดียวกับสเปนก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกประเทศอาเซียน ถูกสร้างโดยไม่มีโครงสร้างที่อย่างชัดเจนและขาดระเบียบหรือวิธีการในการเรียนการสอนและการเรียนการสอนจนกว่าจะออกพระราชบัญญัติการศึกษาในปี 1863 ระดับประถมศึกษาสำหรับนักเรียนที่ได้รับอนุญาตให้เปิดภายใต้ความรับผิดชอบของรัฐบาลท้องถิ่นและพื้นที่ ทุกคนฟิลิปปินส์มีสิทธิที่จะเรียนกับค่าเล่าเรียนจนถึงขณะนี้ รัฐบาลได้มีการกำหนดการพัฒนาการศึกษาในปีที่รัฐธรรมนูญ 1987 ในมาตรา 17 วรรค 11 ว่าเป็นความรับผิดชอบของรัฐที่จะให้การปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญสำหรับการศึกษาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีศิลปะและวัฒนธรรมและการกีฬาเพื่อสนับสนุนสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา ในส่วนที่ 1 ย่อหน้าที่ 14 ได้กำหนดว่ารัฐมีหน้าที่ที่จะต้องปกป้องและสนับสนุนทุกคนที่จะได้รับการศึกษาในทุกระดับที่มีคุณภาพและเหมาะสม นอกจากนี้ในมาตรา 5 ระบุว่ารัฐควรให้งบประมาณสูงสำหรับการจัดการศึกษาและรัฐควรติดตามและตรวจสอบการเรียนการสอนและการเรียนการสอนเพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ของผู้เรียน รัฐธรรมนูญฉบับนี้สะท้อนให้เห็นว่าให้ความสำคัญให้กับเยาวชนที่ผ่านการศึกษาในการศึกษาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเรียนจากการศึกษาขั้นพื้นฐานถึงการศึกษาสูงมีความสามารถในการศึกษาโดยไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียน นอกจากนี้รัฐให้องค์กรเอกชน ชุมชนและครอบครัวที่จะมีโอกาสที่จะสนับสนุนการจัดการศึกษาในการศึกษานอกระบบการศึกษานอกระบบและชุมชนท้องถิ่นและภูมิภาคปัญญาตามการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญปีพระราชบัญญัติการศึกษาปี ค.ศ.1998 ให้โอกาสการเรียนรู้โดยไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียนตามประกาศของประธานาธิบดีใน

1990 that “Decade of Education for All”. In the 21st century, the way of education development has expanded for all people for enhancing human capital to international level which follows the medium national development plan for 5 years since 2001 called “Medium Term Philippines Development Plan”. This focused on Comprehensive Human Development and human capital investment especially in education. The state has played an important role of basic education encouragement with quality. The goal is to support science, mathematics skill, and information technology including the way for low income people to study in non-formal education and training for career. Philippines has set 3 long term planning starting from action plan follows by main plan level which consisted of 1) Plan of Action of Education for All (1991), 2) Master Plan for Basic Education (1996-2005) focus on Modernizing Philippines Education, 3) National Technical Education and Skills Development Plan which have 5 years plan which are 1) the Three-Pronged Direction, 2) Global Competitiveness, 3) Rural Development, and 4) Social Integration. This is the national plan for human development towards competition of social and economic era. It is the medium skill for the 21st Century which related to Medium Term Youth Development Plan 1994-2004 and National Employment Plan.

ปี ค.ศ.1990 ว่า “ทศวรรษแห่งการศึกษาสำหรับทุกคน” ในศตวรรษที่ 21 วิธีในการพัฒนาการศึกษาที่มีการขยายตัวสำหรับทุกคนสำหรับการเสริมสร้างทุนมนุษย์ให้อยู่ในระดับสากลซึ่งตามแผนพัฒนาระดับชาติระยะกลางเป็นเวลา 5 ปีตั้งแต่ปี 2001 เรียกว่า “แผนพัฒนาระยะกลางฟิลิปปินส์” นี้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนามนุษย์ที่ครอบคลุมและการลงทุนทุนมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา รัฐได้มีบทบาทสำคัญของการให้การส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ มีเป้าหมายที่จะสนับสนุนวิทยาศาสตร์ทักษะคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งวิธีการสำหรับคนที่มีรายได้ต่ำเพื่อให้ได้รับการศึกษาในการศึกษานอกระบบและการฝึกอบรมสำหรับอาชีพ ฟิลิปปินส์ได้มีการกำหนดการวางแผนระยะยาวที่เริ่มต้นจากแผนปฏิบัติการตามระดับแผนหลัก 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) แผนปฏิบัติการการศึกษาสำหรับทุกคน (1991) 2) แผนแม่บทการศึกษาขั้นพื้นฐาน (1996-2005) มุ่งเน้น Modernizing ฟิลิปปินส์ศึกษา 3) เทคนิคการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาทักษะที่มีแผน 5 ปีที่ผ่านมาคือ 1) ทิศทาง Three-Pronged Direction 2) การแข่งขันระดับโลก 3) การพัฒนาชนบทและ 4) บูรณาการสังคม นี่เป็นแผนระดับชาติเพื่อการพัฒนาทุนมนุษย์ไปสู่การแข่งขันในยุคสังคมและเศรษฐกิจ มันเป็นทักษะที่กลางสำหรับศตวรรษที่ 21 ซึ่งเกี่ยวข้องกับระยะกลางแผนพัฒนาเยาวชนในปี 1994-2004 และแผนจ้างงานแห่งชาติ

Educational Development Plan of Singapore

Singapore is an ASEAN country that give the most importance in Education development since having freedom from England in 1965. Singapore has investigated with educational system management and to enhance the effectiveness of education in all level by creating the unity and fairness in society, economy and politics in order to protect the conflict in society. Singapore is wish to be the center of higher education in international level of Asia-Pacific in 2000. In 2005, Singapore has extended the goal to achieve of being the leader of Asia's Premier World-Class Education Hub to attract students from other countries beginning from primary school up to higher education for 66,000 students. In 2012, Singapore enhanced educational standard applying the overall process and correlation which are 1) learning process for Qualities and Competencies Model in order to respond in students' ability, 2) to focus on mind conscience and learning motivation of the achievement of each learner, 3) to increase and prepare budget and resources for education management, 4) to focus on centralization, 5) providing an extreme curriculum for students, 6) to change from external assessment to be internal assessment in each school and increase frequency of assessment for self-understanding, 7) encouragement the family to be part of student's development, and 8) to provide training or workshop for developing teachers and facilitators that will support education with sustainable development.

แผนพัฒนาการศึกษาของสิงคโปร์

สิงคโปร์เป็นประเทศอาเซียนที่ให้ความสำคัญมากที่สุดในการพัฒนาการศึกษาตั้งแต่มีอิสรภาพจากอังกฤษในปี 1965 สิงคโปร์ได้รับการตรวจสอบกับการจัดการระบบการศึกษาและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการศึกษาในทุกๆระดับโดยการสร้างเป็นเอกภาพและความเป็นธรรมในการ สังคม เศรษฐกิจและการเมือง เพื่อป้องกันความขัดแย้งในสังคม สิงคโปร์เป็นต้องการที่จะเป็นศูนย์กลางของการศึกษาที่สูงขึ้นในระดับนานาชาติของเอเชียแปซิฟิกในปี 2000 ในปี 2005 สิงคโปร์ได้ขยายเป้าหมายเพื่อให้บรรลุการเป็นผู้นำของเอเชียพรีเมียร์ World-Class ศูนย์กลางการศึกษาเพื่อดึงดูดนักเรียนจากประเทศอื่น ๆ เริ่มต้นจาก โรงเรียนชั้นนำหลักในการศึกษาที่สูงขึ้นสำหรับนักเรียน 66,000 ในปี 2012 สิงคโปร์เพิ่มมาตรฐานการศึกษาการประยุกต์ใช้กระบวนการโดยรวมและความสัมพันธ์คือ 1) ขั้นตอนการเรียนรู้สำหรับประสิทธิภาพและสมรรถนะรุ่นเพื่อที่จะตอบสนองในความสามารถของนักเรียน 2) ให้ความสำคัญกับความคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจในการเรียนรู้ของความสำเร็จของผู้เรียนแต่ละคน 3) เพื่อเพิ่มและเตรียมงบประมาณและทรัพยากรสำหรับการจัดการศึกษา 4) ให้ความสำคัญกับการรวมศูนย์อำนาจ 5) จัดให้มีการเรียนการสอนอย่างเข้มข้นสำหรับนักเรียน 6) เปลี่ยนจากการประเมินภายนอกไปเป็นการประเมินผลภายในของแต่ละโรงเรียนและเพิ่มความถี่ของการประเมินตนเอง 7) ส่งเสริมให้ครอบครัวได้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาของนักเรียน และ 8) ให้การฝึกอบรมหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการครูผู้สอนสำหรับการพัฒนาและอำนวยความสะดวกที่จะสนับสนุนการศึกษากับการพัฒนาที่ยั่งยืน

Educational Development Plan of Indonesia

Education development of Indonesia was developed from the constitution in 1945 while Indonesia announced the freedom and establish republic to achieve the target of state which appeared in Pancasila principle. The remarkable aspect of Indonesia are religious interaction and educational management which can be the centralization and cultural identity preservation from diversity society and mutual desire in social and economic development. The preservation of interaction between education and ancient religion of Islam has become the religion for majority, and after the end of Karajan Majapahit in the 16th Century towards to the freedom from colony and become multicultural society in the wild geography area and trying to adjust in the current world. The constitution in 1945, Chapter 2 section 31 indicated that 1) all people have the right to receive education, and 2) the government should set and process education system under the act which is education act in 2003. This education act has issue the target, policy, and action plan that cover expanding education opportunities and the equality of education, encourage people to access education in all levels and to improve the quality of education continually in order to related to the social need, and to develop community based-education. Indonesia education plan is issued in 5 years' plan called "Rencana Pembangunan Lima"

แผนพัฒนาการศึกษาของการพัฒนาประเทศอินโดนีเซีย

การศึกษาของอินโดนีเซียได้รับการพัฒนามาจากรัฐธรรมนูญในปี 1945 ในขณะที่อินโดนีเซียประกาศเสรีภาพและสร้างสาธารณรัฐเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของรัฐที่ปรากฏในหลักการ Pancasila ลักษณะที่โดดเด่นของอินโดนีเซีย มีปฏิสัมพันธ์ทางศาสนาและการจัดการศึกษาซึ่งสามารถรวมศูนย์และการเก็บรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมจากสังคมความหลากหลายและความปรารถนา ร่วมกันในการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจ การดูแลรักษาของการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างการศึกษาและศาสนาโบราณของศาสนาอิสลามได้กลายเป็นศาสนา ส่วนใหญ่และหลังจากการสิ้นสุดของ Karajan Majapahit ในศตวรรษที่ 16 ที่มี ต่อการที่จะมีเสรีภาพจากอาณานิคมและกลายเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในพื้นที่ ทางภูมิศาสตร์ป่าและพยายามที่จะปรับในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญในปี 1945 หมวดที่ 2 มาตรา 31 ระบุว่า 1) ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาและ 2) รัฐบาล ควรกำหนดระบบการศึกษากระบวนการตามกฎหมายซึ่งเป็นพระราชบัญญัติ การศึกษาในปี 2003 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งนี้เป็นข้อกำหนดเป้าหมาย แผนนโยบายและการดำเนินการที่ครอบคลุมการขยายโอกาสทางการศึกษา และความเท่าเทียมกันของการศึกษาส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษา ในทุกระดับและการปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะ เกี่ยวข้องกับความต้องการของสังคมและการพัฒนาตามการศึกษาชุมชน แผนการ ศึกษาอินโดนีเซียจะออกในแผน 5 ปีเรียกว่า “Rencana Pembangunan Lima”

Tahun or REPELITA”. It is general method that consider to the equality of education opportunity, the respond of need education, education quality, education effectiveness in both formal and non-formal education. The content focuses on creating personality and the composition of abilities of human resources. The national action plan has set the policy called “Education for All” in 2002, and it focuses on the equality of education and to confirm that all Indonesia people no matter which gender, positions, stay away from prosperity, or underprivileged should have the right to study in basic education.

Educational Development Plan of Cambodia

Cambodia has given education as the important part of country development since received an independence in 1953. Cambodia government after election in 1993 following Paris Peace Agreement that gave important role in education development and try to promote non-formal education and private education same as liberalism countries. Education has set for the key of reduce poverty problem in order to enhance the potential of economic competition into international level based on human resources. The 1st National Economic and Social Development Plan (1996-2000) has issued general way in policy, strategy and goal for education development in 3 aspects which are 1) people receive education with equality,

Tahun หรือ REPELITA” ซึ่งเป็นวิธีการทั่วไปที่จะพิจารณาความเสมอภาคในโอกาสการศึกษาการตอบสนองความต้องการของการศึกษาที่มีคุณภาพการศึกษาประสิทธิภาพการศึกษาทั้งในการศึกษาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการเนื้อหามุ่งเน้นไปที่การสร้างบุคลิกภาพและองค์ประกอบของความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ แผนปฏิบัติการแห่งชาติได้มีการกำหนดนโยบายที่เรียกว่า “การศึกษาสำหรับทุกคน” ในปี ค.ศ.2002 และจะมุ่งเน้นไปที่ความเท่าเทียมกันของการศึกษาและเพื่อยืนยันว่าคนทุกคนอินโดนีเซียเรื่อง เพศ ตำแหน่ง อยู่ห่างจากความเจริญรุ่งเรืองหรือด้อยโอกาสควรมีสถานที่ เพื่อศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แผนพัฒนาการศึกษาของกัมพูชา

กัมพูชาได้ให้การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการพัฒนาประเทศตั้งแต่ได้รับเอกราชในปี 1953 รัฐบาลกัมพูชาหลังการเลือกตั้งในปี 1993 ดังข้อตกลงสันติภาพปารีสที่ให้บทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาและพยายามที่จะส่งเสริมการศึกษานอกระบบและเอกชน การศึกษาเช่นเดียวกับประเทศสรีนิยม การศึกษาได้กำหนดไว้สำหรับการสำคัญของการลดปัญหาความยากจนในการเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจลงในระดับสากลบนพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติครั้งที่ 1 (1996-2000) ได้กำหนดวิธีการทั่วไปในการกำหนดนโยบายกลยุทธ์และเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาใน 3 ด้านคือ 1) คนที่ได้รับการศึกษาที่มีความเท่าเทียมกัน

2) Enhancing the quality of education, and 3) plan and improve education management to be strong by having invest in education plan between 1995-2000 from the meeting with related international organization. The 2nd National Economic and Social Development Plan (2001-2005) was the connection of education development into action plan. The national strategy expanded education opportunities thoroughly consisted of short term plan 2001-2002, long term plan 2003-2015, and medium plan 2004-2008 by long term plan and medium plan were developed from short term plan and Poverty Reduction Strategic Plan: PRSP in 2002 was the base line. It should be related to trends of population change and economy in macro-level between 10-15 years forward cooperate with the way of World Education Forum and Millennium Development Goals that focused on Education for All. For long term plan in 2003-2015, Cambodia focused on the achievement within year 2015 about 1) attending basic education increase to 3.8 million people, 2) increasing learning hours in both primary and secondary school, 3) increasing classroom and schools in lack areas, 4) increasing quantitative and qualitative teachers and teacher's training especially in secondary level at least 10,000 people per year and the salary increase 3-5 percent per year.

2) การเสริมสร้างคุณภาพของการศึกษาและ 3) การวางแผนและปรับปรุงการบริหารจัดการการศึกษาให้แข็งแกร่งโดยมีแผนลงทุนในการศึกษาระหว่าง 1995-2000 จากการประชุมกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ที่ 2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2001-2005) การเชื่อมต่อของการพัฒนาด้านการศึกษาในการวางแผนการดำเนินการ กลยุทธ์การขยายโอกาสทางการศึกษาแห่งชาติอย่างทั่วถึงประกอบด้วยแผนระยะสั้น 2001-2002 แผนระยะยาว 2003-2015 และแผนกลาง 2004-2008 โดยแผนระยะยาวและแผนกลางได้รับการพัฒนาจากแผนระยะสั้นและการลดความยากจนแผนยุทธศาสตร์: PRSP ใน 2002 เป็นเส้นฐาน และเกี่ยวข้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของประชากรและเศรษฐกิจในระดับมหภาคระหว่าง 10-15 ปีข้างหน้าความร่วมมือกับทางโลกฟอรัมการศึกษาและการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ เป้าหมายที่มุ่งเน้นไปที่การศึกษาเพื่อการทั้งหมด ซึ่งได้กำหนดเป็นแผนระยะยาวใน 2003-2015 กัมพูชามุ่งเน้นไปที่ความสำเร็จภายในปี 2015 ประกอบด้วย 1) การเข้าร่วมการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น 3.8 ล้านคน 2) การเพิ่มการเรียนรู้ชั่วโมงทั้งในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 3) การเพิ่มห้องเรียนและโรงเรียนในพื้นที่ขาดแคลน 4) เพิ่มปริมาณครูและคุณภาพและการฝึกอบรมครูโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา คนละอย่างน้อย 10,000 บาทต่อปีและการขึ้นเงินเดือนร้อยละ 3-5 ต่อปี

For Educational Strategic Plan 2004-2008 or ESP has long term goal to give all children and youth has education opportunity with quality and thoroughly in all economic levels, all genders, areas, races, and disabled people in order to relate to the state constitution and contract of government towards to U.N. Convention on the Rights of the Child. Education quality in Cambodia focuses on graduate students are able to achieve international and regional standard and be competitive in labor market in the world and region and is able the mechanism of social and economic development.

Educational Development Plan of Myanmar

Myanmar gave good attention of education development since the past and the most popular one was education in temple that supported people to increase the number of learning literacy in good level. During English colony, the number of learning literacy decrease because parents did not interest in education encouragement. However, the group who literate in 1948 had try to develop Myanmar education. Children who were 5-10 years old need to enter the school with the government support based on Basic Education Law 1966 and Union of Burma Education Law 1973. For basic education, temple was still being the places for study in rural areas that Myanmar government still accepted this system.

สำหรับแผนยุทธศาสตร์การศึกษา ค.ศ.2004-2008 หรือ ESP มีเป้าหมายระยะยาวที่จะให้เด็กและเยาวชนทุกคนมีโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึงในระดับเศรษฐกิจทั้งหมดทุกเพศ พื้นที่ เชื้อชาติและคนพิการในการที่จะเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญของรัฐและสัญญาของรัฐบาลที่มีต่อสหประชาชาติ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก คุณภาพการศึกษาในประเทศกัมพูชามุ่งเน้นไปที่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจะสามารถบรรลุมาตรฐานสากลและในระดับภูมิภาค และจะมีการแข่งขันในตลาดแรงงานในโลกและในภูมิภาคและสามารถกลไกของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาการศึกษาของพม่า

พม่าให้ความสนใจที่ดีของการพัฒนาการศึกษาตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาและเป็นที่นิยมมากที่สุดคนหนึ่งคือการศึกษาในวัดที่ได้รับการสนับสนุนให้คนที่จะเพิ่มจำนวนของการเรียนรู้อ่านออกเขียนได้ในระดับที่ดี ในช่วงอาณานิคม อังกฤษ จำนวนของการเรียนรู้ลดลงความรู้เพราะพ่อแม่ไม่ได้สนใจในการให้การสนับสนุนการศึกษา อย่างไรก็ตามกลุ่มที่อ่านหนังสือได้ในปี 1948 ได้พยายามที่จะพัฒนาการศึกษาพม่า เด็กมีความจำเป็นต้องเรียน ช่วงอายุ 5-10 ปีที่จะเข้าเรียนโรงเรียนด้วยการสนับสนุนของรัฐบาลอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายการศึกษาขั้นพื้นฐานปี ค.ศ.1966 และสหภาพพม่ากฎหมายการศึกษาปี 1973 สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน วัดก็ยังคงเป็นสถานที่สำหรับการศึกษาในพื้นที่ชนบทว่ารัฐบาลพม่ายังคง ได้รับการยอมรับระบบนี้

There was a gap of education development until 1998 that Myanmar has revised the curriculum and instruction by focusing on primary level and has set the formal academic year for all school to conduct teaching and learning at the same time on March 1999. Education plan has formed in national level which divided into long term, middle term, and short term in order to be ready for the 21st century.

1. Thirty-Year Long-Term Education Development Plan 2001- 02 FY – 2030-31 FY which divided into 6 phases and each phase has 5 years long. This education system is encouraged to build learning society in national development for developed country focusing on 5 aspects consisted of human resource development, technology usage, extending research development, long life education development, quality education encouragement, and preserving national identity and values. There are 46 projects dividing into two levels what are 1) ten projects of basic education consisted in 1.1) the project of improving education system for develop country to be modern and successful, 1.2) the project of basic education for all, 1.3) the project of enhancement basic education quality, 1.4) the project of providing education opportunity in both before vocational education and in vocational education level under basic education, 1.5) the project of information technology access in learning and instruction leading to E-education, 1.6) the project of human production for holistic development, 1.7) the project of enhancing educational management, 1.8) the project of conducting education activity with community, 1.9) the project of reform activity for informal education, and 1.10) the project of enhancing educational research.

มีช่องว่างของการพัฒนาการศึกษา ปี ค.ศ. 1998 พม่าได้ปรับหลักสูตรและการสอนโดยเน้นในระดับประถมศึกษาและได้มีการกำหนดปีการศึกษาอย่างเป็นทางการสำหรับโรงเรียนทั้งหมดในการดำเนินการเรียนการสอนและการเรียนรู้ในเวลาเดียวกัน เมื่อวันที่แผนการศึกษาปี 1999 ได้เกิดขึ้นในเป็น ระดับชาติซึ่งแบ่งออกเป็นระยะยาวระยะกลางและระยะสั้นเพื่อให้พร้อมสำหรับศตวรรษที่ 21

1. แผนพัฒนาการศึกษาระยะยาว 30 ปี ในช่วงปี 2001-02 ถึงประมาณ 2030-31 ปีงบประมาณซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอนและแต่ละขั้นตอนมีระยะเวลา 5 ปี ระบบการศึกษานี้ได้รับการสนับสนุนในการสร้างสังคมการเรียนรู้ในการพัฒนาประเทศสำหรับประเทศที่พัฒนามุ่งเน้นไปที่ 5 ด้านประกอบด้วย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การใช้เทคโนโลยี การขยายการพัฒนางานวิจัยและการพัฒนาการศึกษาตลอดชีวิตที่มีคุณภาพการให้การสนับสนุนการศึกษาและการรักษาอัตลักษณ์และคุณค่าของชาติ มี 46 โครงการแบ่งเป็นสองระดับ

1) มี 10 โครงการการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 1.1) โครงการของการปรับปรุงระบบการศึกษาสำหรับการพัฒนาประเทศให้มีความทันสมัยและประสบความสำเร็จ 1.2) โครงการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคน 1.3) โครงการการเพิ่มประสิทธิภาพคุณภาพขั้นพื้นฐานการศึกษา 1.4) โครงการการให้โอกาสทางการศึกษาในทั้งก่อนการศึกษาสายอาชีพและระดับการศึกษาสายอาชีพภายใต้การศึกษาขั้นพื้นฐาน 1.5) โครงการของการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้และการสอนที่นำไปสู่ E-Education 1.6) โครงการการผลิตของมนุษย์สำหรับการพัฒนาแบบองค์รวม 1.7) โครงการการเสริมสร้างการจัดการศึกษา 1.8) โครงการของการดำเนินกิจกรรมการศึกษากับชุมชน 1.9) โครงการของกิจกรรมการปฏิรูปเพื่อการศึกษาอนุกระบบ และ 1.10) โครงการเสริมสร้างการวิจัยการศึกษา

2. Thirty-six projects for higher education development which conclude human resource development, technology usage, research for long-life learning society, qualitative education improvement, and preserving national identity and values and middle plan of 4 years called “Special Four-Year Plan for Education (2000-01 FY to 2003-04)” consisted of 27 projects dividing into 2 levels, and 1) there are 6 projects for basic education development which are 1.1) revise and reform basic education, 1.2) applying new assessment to issue time of new basic education and adjust the structure of entrance examination in higher education, 1.3) using multimedia classroom to enhance teaching and instruction, 1.4) enhancing teacher education quality, 1.5) Supporting activity for complete development, 1.6) provide education opportunity in primary level for all. 2) The project of higher education development that focusing on education quality enhancement, using information technology into education system, making progress on conducting research, developing long life learning society, and international cooperation encouragement consisted of 21 projects: 2.1) revise and reform curriculum in university and other institutes in graduate school to meet international standard and encourage interdisciplinary fields, 2.2) revise assessment system for the change of curriculum in international standard, 2.3) encouraging critical thinking and self-creative thinking without copy and the ability of using modern technology for changing the curriculum, 2.4) decreasing barrier towards education system by developing human resources, 2.5) development of education system to encourage long-life learning,

2. โครงการเพื่อการพัฒนาอุดมศึกษาจำนวน 36 โครงการ ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การใช้เทคโนโลยีการวิจัยสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต สังคมการศึกษา การปรับปรุงคุณภาพและรักษาเอกลักษณ์ของชาติและค่านิยม และแผนกลาง 4 ปีที่เรียกว่า “สี่ปีแผนพิเศษเพื่อการศึกษา (2000-01 ถึงประมาณที่จะ 2003-04)” ประกอบด้วย 27 โครงการแบ่งออกเป็น 2 ระดับ และ 1) มี 6 โครงการเพื่อการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มี 1.1) แก๊ซและการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1.2 การประยุกต์ใช้การประเมินแบบใหม่การศึกษาขั้นพื้นฐานแนวใหม่และปรับโครงสร้างของการสอบเข้าในระดับอุดมศึกษา 1.3) การใช้ห้องเรียนมัลติมีเดียเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ การสอน 1.4) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของครู 1.5) กิจกรรมสนับสนุนเพื่อการพัฒนาที่สมบูรณ์ 1.6) จัดให้มีโอกาสทางการศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับทั้งหมด 2) โครงการพัฒนาระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นไปที่การเพิ่มประสิทธิภาพของคุณภาพการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบการศึกษาทำให้ความคืบหน้าในการดำเนินการวิจัยพัฒนาชีวิต การเรียนรู้สังคมและให้กำลังใจความร่วมมือระหว่างประเทศประกอบด้วย 21 โครงการ 2.1) แก๊ซและการปฏิรูปหลักสูตร มหาวิทยาลัยและสถาบันอื่น ๆ ในโรงเรียนการศึกษาเพื่อตอบสนองมาตรฐานสากลและส่งเสริมให้สาขา interdisciplinary 2.2) ปรับปรุงระบบการประเมินการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรมาตรฐานสากล 2.3) การส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดตัวเองความคิดสร้างสรรค์โดยไม่คัดลอกและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร 2.4) การปรับลดอุปสรรคต่อระบบการศึกษาโดยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 2.5) การพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.6) searching the method of changing long distance higher education to be a opened university, 2.7) research education in both academic development and to support the need of private sector including other organization to search a modern technology appropriately and being useful for the country, 2.8) to create cooperate network with other university in both south east Asia countries and international level, 2.9) to create education management system for university and other institutes and to preserve own identity, 2.10) to conduct the project that response to the need of the community, 2.11) to enhance science lab for conducting effective research project by using technology and modern equipment from undergraduate to doctoral degree levels, 2.12) to establish educational information system that able to communicate between institutes and organization called “intranet”, 2.13) using information technology in multimedia data center at institutes in higher education level for the usefulness of learning and conducting research, 2.14) using information technology in multimedia learning center at opened university for support learning, 2.15) to establish language lab in higher education institutes, 2.16) to enhance the library usage in universities and education institutes to use technology for the convenience of using resources without coming to the location of the library, 2.17) provide basic structure that needs for opened education, 2.18) to response the need of higher education institutes in improving convenience places, 2.19) to create educational media for supporting teaching and instruction and appropriate to the need in local level, 2.20) produce media for

2.6) การค้นหาวิธีการของการศึกษาทางไกล การศึกษาระดับสูงที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเปิด 2.7) การศึกษาวิจัยทั้งในการพัฒนาวิชาการและเพื่อรองรับความต้องการของภาคเอกชนรวมทั้งองค์กรอื่น ๆ เพื่อค้นหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยได้อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์สำหรับประเทศ 2.8) เพื่อสร้างความร่วมมือเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั้งในภาคใต้ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และระดับนานาชาติ 2.9) เพื่อสร้างระบบการจัดการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยและสถาบันอื่น ๆ และเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของตนเอง 2.10) เพื่อดำเนินโครงการที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน 2.11) เพื่อเพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ห้องปฏิบัติการสำหรับการดำเนินการโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพโดยการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยจากระดับปริญญาตรีให้อยู่ในระดับปริญญาเอก 2.12) เพื่อสร้างระบบสารสนเทศทางการศึกษาที่สามารถสื่อสารระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรที่เรียกว่า“อินทราเน็ต” 2.13) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในศูนย์ข้อมูลมัลติมีเดียที่สถาบันการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นสำหรับการใช้ประโยชน์ของการเรียนรู้และการดำเนินการวิจัย 2.14) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในศูนย์การเรียนรู้มัลติมีเดียที่มหาวิทยาลัยเปิดสำหรับการสนับสนุนการเรียนรู้, 2.15) เพื่อสร้างห้องปฏิบัติการภาษาในสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น 2.16) เพื่อเพิ่มการใช้งานห้องสมุดในมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการ ความสะดวกสบายของการใช้ทรัพยากรโดยไม่ต้องมาถึงสถานที่ตั้งของห้องสมุดที่ 2.17) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการศึกษาเปิด 2.18) เพื่อตอบสนองความต้องการของสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้นในการปรับปรุงสถานที่อำนวยความสะดวก 2.19) เพื่อสร้างสื่อการสอนสำหรับการสนับสนุนการเรียนการสอนและ การเรียนการสอนและเหมาะสมกับความต้องการในระดับท้องถิ่น 2.20) การผลิตสื่อเพื่อการ

learning and practicing following the curriculum for the classroom that using multimedia system at basic education level, 2.21) educational media will related to the subject which will be convenience for students to study in long distance learning system. For 2 years of short-term plan called “Short-Term Education Development Plan 2001-2002” focuses on development the expert on technology in basic level and higher level for create quality group and having ICT skills that is very importance in present.

Educational Development Plan of Laos PDR

Since Laos PDR has received independence in 1975, education is focused as the main issue of development especially primary education, technique education, and the number of literacy age 14-15 years old. Even Laos PDR tried to reform economy in the country from central planning system to be free market policy in 1986. However, there was the different from the past that was education for human capital development and solving poverty problem for sustainable prosperity and quickly development by setting National economic and social development plan. Education is issued to be the need of society in training people to be ready for economic system based on marketing mechanism. Therefore, the method of education development in Laos PDR has improved respectively in order to enhance national education level for the main way of human resources development for production related to national targets. In 1993, three ways of education development is set which

การเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติต่อไปนี้เป็นหลักสูตรสำหรับชั้นเรียนที่ใช้ระบบมัลติมีเดียในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2.21) สื่อการสอนจะเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่จะศึกษาต่อในระบบการเรียนรู้ทางไกล 2 ปีของแผนระยะสั้นที่เรียกว่า “ระยะสั้นแผนพัฒนาการศึกษา ค.ศ. 2001-2002” มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเทคโนโลยีในระดับพื้นฐานและระดับที่สูงขึ้นสำหรับการสร้างกลุ่มที่มีคุณภาพและมีทักษะในการใช้ไอซีทีที่มีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน

แผนพัฒนาการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่ได้รับเอกราชในปี ค.ศ. 1975 การศึกษาจะเน้นเป็นปัญหาหลักของการพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาประถมศึกษา เทคนิคและจำนวนของอายุของผู้รู้หนังสือคือ 14-15 ปี แม้ประเทศลาวพยายามที่จะปฏิรูปเศรษฐกิจในประเทศจากระบบการวางแผนจากส่วนกลางที่จะเป็นนโยบายตลาดเสรีในปี 1986 แต่ก็มีแตกต่างจากอดีตที่ผ่านมา นั่นคือการศึกษาเพื่อการพัฒนาทุนมนุษย์และการแก้ปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืนเพื่อความเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็วและการพัฒนาโดยการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การศึกษาจะจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในการฝึกอบรมคนให้พร้อมสำหรับระบบเศรษฐกิจบนพื้นฐานของกลไกการตลาด ดังนั้นวิธีการของการพัฒนาการศึกษาในประเทศลาวได้ดีขึ้นตามลำดับในการเพิ่มระดับการศึกษาแห่งชาติหาวิธีหลักของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับการผลิตที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาของชาติ ในปี 1993 ได้แบ่งไว้ 3 วิธีของการพัฒนาทางการศึกษา

consisted of 1) development of Education for All and it has been set for the first priority in order to be ready for economic and social development, 2) enhancement the quality of education and create the cooperation between school education and education in society and family, and 3) improve and develop modern education in all levels both basic education and vocational education, in both public and private sections, in both formal and non-formal education in the aspect of science and technology progress. In 1997, State Planning Committee of Lao PDR has set the project of medium term human resources development between 1997 – 2000 in general for setting the order of importance of operation in education development related to economic reform within the country with the Philosophy called “To encourage holistic development and integration cover variety methods and connected to many organizations”. Three main aspects have been set for the project which consisted of 1) the ability of manager in all levels, 2) teachers’ quality in all levels especially in provincial level, and 3) the motivation from community especially in faraway areas and minority communities.

In the 21st Century, education development in Laos PDR has done following the process in 5 years (2001 – 2005). There were 4 objectives consisted of 1) access equality education, 2) enhancement education quality, 3) improvement the connection within education system, and 4) encouragement education management to be strong. Therefore, there were 15 targets for action which were 1) expanding early year students care by cooperate with public and private organization to establish early year schools at least 5 percent per year, 2) to persuade children to

ประกอบด้วย 1) การพัฒนาของการศึกษาสำหรับทุกคนและได้รับการส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานสำคัญอันดับแรกในการเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม 2) การเพิ่มประสิทธิภาพคุณภาพของการศึกษาและสร้างความร่วมมือระหว่างการศึกษาของโรงเรียนและการศึกษาในสังคมและครอบครัว และ 3) การปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาที่ทันสมัยในทุกระดับทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาสายอาชีพทั้งในส่วนภาครัฐและเอกชนทั้งในการศึกษาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการในลักษณะของความคืบหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี ค.ศ.1997 รัฐคณะกรรมการวางแผนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้มีการกำหนดโครงการของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระยะกลางระหว่างปี ค.ศ.1997 - 2000 โดยทั่วไปสำหรับการกำหนดลำดับความสำคัญของการดำเนินงานในการพัฒนาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปเศรษฐกิจภายในประเทศที่มีปรัชญาที่เรียกว่า “เพื่อส่งเสริมให้การพัฒนาแบบองค์รวมและบูรณาการวิธีการที่หลากหลายและเชื่อมต่อกับหลายองค์กร” ทั้งสามประเด็นหลักที่ได้รับการกำหนดให้มีโครงการซึ่งประกอบด้วย 1) ความสามารถในการจัดการในทุกระดับ 2) คุณภาพครูในทุกระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับจังหวัดและ 3) แรงจูงใจจากชุมชนโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและชุมชนของชนกลุ่มน้อย ในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาการศึกษาในประเทศลาวได้ทำตามขั้นตอนใน 5 ปี (2001-2005) โดยมี 4 มิติดูประสงค์ ประกอบด้วย 1) การศึกษา การเข้าถึงความเสมอภาค 2) เน้นคุณภาพการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพ 3) การปรับปรุงการเชื่อมต่อในระบบการศึกษาและ 4) การจัดการศึกษาที่สนับสนุนให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น ดังนั้น จึงมีการกำหนดเป้าหมาย 15 ด้านสำหรับการดำเนินการซึ่ง ได้แก่ 1) การขยายตัวของนักเรียนช่วงต้นปีโดยการดูแลให้ความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐและเอกชนในการสร้างโรงเรียนในช่วงต้นปีอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี 2) ที่จะชักชวนให้เด็กได้รับการศึกษา

study compulsory education by setting the target from 77 percent (in 2000) to be 85 percent in 2005, 3) to expand primary school in minority and far away areas by using group activity teaching following basic need of each area, 4) make the condition and try to reduce the number of repeat year and withdraw, 5) to make secondary school network by expanding both lower and higher secondary school levels, 6) to increase the number of literacy of people 15-40 years old, 7) to proceed and enhance new literacy at least 30 percent to graduate primary school, 8) to improve teacher training in both primary and secondary schools including enhance teachers to train basic education need in teaching curriculum, 9) to improve teacher's competency from teacher college and bachelor degree institute focusing on English language, computer skill, and high education technology, 10) to encourage and expand vocational education to be able to accept students and increasing number of students related to government system, 11) to encourage vocational schools from all regions to be strong, 12) to encourage girl students and minority to study in higher education, 13) to issue liability of school headmaster and advisors, 14) to make information in educational management to be short and simple, and 15) to increase the ratio of budget of education from 13 percent in 2000 to be 14 percent in 2005.

ในการศึกษาภาคบังคับโดยการตั้งค่าเป้าหมายจากร้อยละ 77 (ในปี 2000) ให้เป็นร้อยละ 85 ในปี 2005 3) เพื่อขยายโรงเรียนประถมในชนกลุ่มน้อยและพื้นที่ห่างไกลโดยใช้การเรียนการสอนกิจกรรมกลุ่มตามความต้องการขั้นพื้นฐานของแต่ละพื้นที่ 4) ให้อยู่ในสภาพที่และพยายามที่จะลดจำนวนของปีการซ้ำชั้นและลาออก 5) เพื่อให้เครือข่ายโรงเรียนมัธยมด้วยกันขยายทั้งระดับต้นและระดับสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 6) การเพิ่มจำนวนของการรู้หนังสือของคนช่วงอายุ 15-40 ปีที่ 7) ดำเนินการและเสริมสร้างความรู้ใหม่อย่างน้อยร้อยละ 30 ให้จบการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 8) เพื่อปรับปรุงการฝึกอบรมครูในโรงเรียนทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพครูผู้สอนในการฝึกอบรมความจำเป็นในการศึกษาขั้นพื้นฐานในการเรียนการสอนหลักสูตร 9) เพื่อปรับปรุงความสามารถของครูจากวิทยาลัยครูและปริญญาตรีสถาบันที่มุ่งเน้นในภาษาอังกฤษ ทักษะคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการศึกษาสูง 10) ส่งเสริมและขยายการศึกษาสายอาชีพเพื่อให้สามารถรับนักเรียนและจำนวนที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล 11) เพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนอาชีวศึกษาจากทุกภูมิภาคมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น 12) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนหญิงและชนกลุ่มน้อยเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา 13) กำหนดให้มีอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนและที่ปรึกษา 14) ให้ข้อมูลในการจัดการศึกษาที่สั้นและง่าย และ 15) เพิ่มสัดส่วนงบประมาณการศึกษาจากร้อยละ 13 ในปี ค.ศ. 2000 เป็นร้อยละ 14 ในปี ค.ศ. 2005

Educational Development Plan of Vietnam

From the country that full of population and spent a long time on war, Vietnam have to spend long period of time on reform and change economic system from strict economic control to be a market system in order to solve the poor and enhance economic potential by using education as the key development. The first act related to education was issued on 12th August 2000. This act will establish primary education with no tuition fee for all Vietnam people. It was also continued up to lower high school covers 30 provinces. Vietnam has set strategic plan in long term education development year 2001 – 2010. Important contents were 1) to improve trend of education into the high level of the world and appropriate to Vietnamese practice. It should be response to the economic and social development in sub-region and local area and move to learning society in order to bring national education far away from underdeveloped country. 2) To provide an important opportunity to train people in high technological science and to give an opportunity of lower secondary educational management. 3) To initiate goal and method of curriculum in all levels, develop teachers to be ready for teaching development, initiate educational management and set basic education act for empower in educational development. Non-formal education is an important way of education development using the concept of lifelong learning. Therefore, Vietnam has issued education goal by the year 2010 that 1) Non-formal education is used for community movement into learning society, provide the opportunity for all to learn continually depending on their potential in order to support

แผนพัฒนาการศึกษาของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

จากประเทศที่เต็มไปด้วยประชากรและใช้เวลานานในสงครามเวียดนาม ต้องใช้ระยะเวลานานในการปฏิรูปและการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจจากการควบคุมของเศรษฐกิจอย่างเข้มงวดเพื่อให้เป็นระบบตลาดเพื่อที่จะแก้ยากจนและเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจโดยใช้การศึกษากับการพัฒนาที่สำคัญ กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษานับแรกได้กำหนดใช้เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม ปี ค.ศ.2000 เน้นจะสร้างการศึกษาประถมศึกษาที่ไม่มีค่าเล่าเรียนสำหรับทุกคนเวียดนาม ก็ยังคงขึ้นเพื่อลดโรงเรียนมัธยมศึกษาครอบคลุม 30 จังหวัด เวียดนามได้มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ในระยะยาวปีพัฒนาการศึกษาปี ค.ศ. 2001 - 2010 เนื้อหาสำคัญคือ 1) เพื่อปรับปรุงแนวโน้มของการศึกษาไปในระดับสูงของโลกและมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติเวียดนาม รวมทั้งควรที่จะตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนุภูมิภาคและท้องถิ่นและย้ายไปยังสังคมการเรียนรู้เพื่อที่จะนำการศึกษาแห่งชาติห่างไกลจากประเทศด้อยพัฒนา 2) เพื่อให้เป็นโอกาสสำคัญในการฝึกอบรมคนในด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสูงและเพื่อให้โอกาสในการจัดการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น 3) ในการเริ่มต้นเป้าหมายและวิธีการการเรียนการสอนในทุกกระตบการพัฒนาครูให้มีความพร้อมสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนเริ่มต้นการจัดการศึกษาและการตั้งพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับการให้อำนาจในการพัฒนาการศึกษา การศึกษานอกระบบเป็นวิธีที่สำคัญของการพัฒนาด้านการศึกษาโดยใช้แนวคิดของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้น เวียดนามได้กำหนดเป้าหมายของการศึกษาในปี ค.ศ. 2010 พบว่า 1) การศึกษานอกระบบถูกนำมาใช้สำหรับการขับเคลื่อนของชุมชนสู่สังคมการเรียนรู้ ให้โอกาสให้ทุกคนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของพวกเขาเพื่อที่จะสนับสนุน

the quality of human resources, 2) to reduce the number of illiteracy ratio in adult age especially in distant area and hill tribe area for enhancing the quality of continued education which will lead to gain knowledge in lower secondary level thoroughly, and 3) to provide the opportunity for workers to attend short curriculum for enhancing the quality of product and salary increase including the chance of job transfer.

Vietnam has set National Education for All Action Plan 2003-2015 and cooperate with UNESCO as the key of government in the policy adjustment in macro level related to Education for All. The government policy has improved education to be updated as the recommendation from Daka Framework for Action, Education on for All: Meeting our Collective Commitments with 150 countries in the World Education Forum at Dakar, Republic of Senegal on April 2000. It is the framework for action for provincial level and city level called “Provincial Education for All Plans. Then, National Education for All Action Plan 2003-2015 has set and related to 3 aspects of education goals which are 1) access to education, 2) education quality, and education management, and to develop 4 main groups which consisted of early year education group, primary education group, lower secondary education group, and non-formal education group. Vietnam hope that if the action plan has been used in practice, it can move Vietnam forward in 7 aspects which are 1) early year students have received preparation education for 1 year, 2) all students will receive basic education for 9 years, 3) all students will have the opportunity to learn without paying tuition fee follow education standard for 900 hours

คุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ 2) การลดจำนวนของอัตราการใช้หนังสือในวัยผู้ใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่และชาวเขาเผ่าต่างๆ ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลสำหรับการเสริมสร้างคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องนั้นได้เป็นการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การได้รับความรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างทั่วถึงและ 3) เพื่อให้โอกาสสำหรับคนที่จะเข้าร่วมหลักสูตรระยะสั้นสำหรับการเสริมสร้างคุณภาพของผลผลิตและเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นรวมถึงโอกาสของการถ่ายโอนงาน เวียดนามได้มีการจัดตั้งการจัดการศึกษาแห่งชาติสำหรับทุกแผนปฏิบัติการปี ค.ศ. 2003-2015 และให้ความร่วมมือกับยูเนสโกเป็นกุญแจสำคัญของรัฐบาลในการปรับนโยบายในระดับมหภาคที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อการทั้งหมด การศึกษานโยบายของรัฐบาลที่มีการปรับปรุงโดยจะได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากการกำหนดกรอบสำหรับการปฏิบัติ การศึกษาสำหรับทุกคน การประชุมภาระผูกพันโดยรวมของเรามี 150 ประเทศในเวทีโลกการศึกษาที่ดาการ์สาธารณรัฐเซเนกัล เมษายน ค.ศ. 2000 เป็นกรอบในการดำเนินการในระดับจังหวัดและระดับเมืองเรียกว่า “จังหวัดจัดการศึกษาตามแผนทั้งหมด” จากนั้นการศึกษาแห่งชาติสำหรับทุกแผนปฏิบัติการ ปี ค.ศ. 2003-2015 ได้มีการกำหนดและที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการศึกษา 3 ด้าน คือ 1) การเข้าถึงการศึกษา 2) ที่มีคุณภาพการศึกษา และการจัดการศึกษาและการพัฒนา 4 กลุ่มหลักซึ่งประกอบด้วยการศึกษา ช่วงต้น กลุ่มการศึกษาประถมศึกษา กลุ่มการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และกลุ่มนอกระบบการศึกษา เวียดนามหวังว่าถ้าแผนปฏิบัติการได้ถูกนำมาใช้ในทางปฏิบัติก็สามารถขับเคลื่อนเวียดนามไปข้างหน้าใน 7 ด้านคือ 1) นักเรียนจะได้รับการศึกษาเพื่อการเตรียมความพร้อม 1 ปี 2) นักเรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 ปี 3) นักเรียนทุกคนจะได้มีโอกาสในการเรียนรู้โดยไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียนเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาเป็นระยะเวลาจำนวน 900 ชั่วโมง

per semester, 4) all local areas are allocated project and facilitate objects for learning and training for modern life skills, 5) the quality of teaching and instruction will be improved into international standard through the process of curriculum improvement continually, 6) educational results will directly related to modern economy and society which will effect Vietnam to enhance stability, and 7) educational management will have the structure of modern decentralization.

All ASEAN countries have basic improvement and development of countries from the low level and the National Economic and Social Development Plan. Most countries have issued Educational Act and made strategized plan for national educational development. The development plan was included basic education plan, vocational plan, high education plan, the action plan in service area level and school level. The main purposes were to develop knowledge society and led into knowledge based academic system in order to provide equality of learning and have the opportunity to work for countries. However, many countries are still far away from the target planning.

The comparison of strategy of education reform in all levels found that Thai kindergarten and basic education has been developed. For the variety of learning process and the flexible of learning found that Singapore is very far away from other countries even though some parts are shared with other countries in ASEAN community including Thailand. For high education in ASEAN found that they have trends of correlate with each other which are 1) extend and provide the opportunity of education, 2) focus on the

ต่อภาคการศึกษา 4) ระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ทั้งหมดได้รับการจัดสรรโครงการ และการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และการฝึกอบรมทักษะชีวิตที่ทันสมัย 5) คุณภาพของการเรียนการสอนและการเรียนการสอนจะดีขึ้นเข้าสู่มาตรฐานสากลผ่านกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง 6) ผลการศึกษาจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับเศรษฐกิจที่ทันสมัยและสังคมซึ่งจะมีผลกระทบต่อประเทศ เวียดนามเพื่อเพิ่มเสถียรภาพและ 7) การจัดการศึกษามีโครงสร้างของการกระจายอำนาจที่ทันสมัย

ทุกประเทศในอาเซียนมีการปรับปรุงขั้นพื้นฐานและการพัฒนาของประเทศ จากระดับกฎหมายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประเทศส่วนใหญ่ได้มีการออกพระราชบัญญัติการศึกษาและทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาบูรณาการแผนขั้นพื้นฐานการศึกษาแผนการอาชีวศึกษาแผนศึกษาสูง แผนปฏิบัติการในระดับพื้นที่ให้บริการและระดับโรงเรียน มีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาสังคมฐานความรู้และนำไปเป็นความรู้ตามระบบทางวิชาการเพื่อให้ความเท่าเทียมกันของการเรียนรู้และมีโอกาสที่จะทำงานให้กับประเทศ แต่หลายประเทศยังคงห่างไกลจากการวางแผนเป้าหมาย

การเปรียบเทียบของกลยุทธ์ของการปฏิรูปการศึกษาในทุกระดับการศึกษา พบว่า โรงเรียนอนุบาลไทยและการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการพัฒนา สำหรับความหลากหลายของกระบวนการเรียนรู้และมีความยืดหยุ่นของการเรียนรู้ พบว่า สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการพัฒนาอย่างมากและก้าวไปไกลจากประเทศอื่น ๆ แม้ว่าบางส่วนจะใช้ร่วมกันกับประเทศอื่น ๆ ในประชาคมอาเซียน รวมทั้งประเทศไทย สำหรับการศึกษาในระดับสูงในอาเซียนพบว่า มีแนวโน้มของความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ที่มีการลักษณะที่ประกอบด้วย 1) ขยายและให้โอกาสในการศึกษา 2) มุ่งเน้น

quality of education by enhancing learning level into standard level and related to working market with diversity, 3) open free education and develop the quality of teachers in order to increase the quality of teaching and instruction. All countries now try to develop including Thailand, Malaysia, Lao, and Cambodia.

From the study of educational management of ASEAN countries found that each country has given education for the first priority of country development and have developed continually. People in all countries should at least graduate in basic education even though the opportunity of learning was not equal to another country. However, each country has tried to provide the opportunity to people to have equal education which depends on the state of society, economy, politics and culture of each country.

คุณภาพของการศึกษาโดยการยกระดับการเรียนรู้ในระดับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับ ตลาดการทำงานและความหลากหลาย 3) เปิดการศึกษาฟรีและพัฒนาคุณภาพ ของครูผู้สอนเพื่อเพิ่มคุณภาพของการเรียนการสอนและการจัดการเรียนการสอน ทุกประเทศในขณะนี้พยายามที่จะพัฒนารวมทั้งไทย มาเลเซีย ลาวและกัมพูชา

จากการศึกษาของการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียนพบว่า แต่ละประเทศได้จัดให้การศึกษาที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกของการพัฒนา ประเทศและได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง คนในทุกประเทศอย่างน้อยควรจะ จบการศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐานแม้ว่าโอกาสของการเรียนรู้ก็ไม่เท่ากันกับ ประเทศอื่น อย่างไรก็ตามแต่ละประเทศได้พยายามที่จะให้โอกาสกับคนให้ได้ รับการศึกษาที่เท่าเทียมกันซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพสังคมเศรษฐกิจ การเมือง และ วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

Chapter III

The State of Educational Management in ASEAN Community

The currently educational policy concerns about the ethnic minorities. Student center approach is set up for the new curriculum and to provide research evidence to help shape future policies that focus on the management of local knowledge and wisdom. Compulsory education has provided for 9 years and from the early childhood to university including bilingual school such as local dialectic and English. Government supports basic education and compulsory education and to provide students the opportunity of learning equally. In addition, the best practice of educational management now in ASEAN is Singapore, and a key success factor allowing Singapore to become one of the world's top performing education systems is the close partnerships and alignment among National Institute of Education (NIE), Ministry of Education (MOE) and the schools in Singapore. While MOE is responsible for policy formulation, NIE is responsible for translating these policies in the design and delivery of professional learning and development programs, and providing research evidence to help shape future policies. These evidences in turn inform schools about their practice. Going forward, NIE will continue to forge and deepen research collaborations with MOE and its academies, such as the Academy of Singapore Teachers (AST).

บทที่ 3

สภาพการจัดการศึกษา ในประชาคมอาเซียนในปัจจุบัน

นโยบายการศึกษาในปัจจุบันเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อย การจัดการเรียนรู้แบบให้ผู้เรียนเป็นสำคัญได้กำหนดขึ้นในการพัฒนาหลักสูตรและเพื่อให้มีหลักฐานการวิจัยที่จะช่วยให้นโยบายในอนาคตที่มุ่งเน้นไปที่การจัดการความรู้ในท้องถิ่นและภูมิปัญญา การศึกษาภาคบังคับได้กำหนดไว้ 9 ปี โดยเริ่มจากวัยเด็กไปถึงวัยที่เรียนในระดับมหาวิทยาลัยรวมทั้งโรงเรียนสองภาษา เช่น ภาษาท้องถิ่นและภาษาอังกฤษ รัฐบาลสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับและเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้การจัดการศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในขณะนี้ในประชาคมอาเซียน คือการจัดการศึกษาของสิงคโปร์ ซึ่งปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญที่ช่วยให้สิงคโปร์ จะกลายเป็นหนึ่งในด้านการดำเนินการระบบการศึกษาของโลกที่เป็นความร่วมมือที่ใกล้ชิดและประสานความร่วมมือกันกับหน่วยงานที่ดูแลด้านการศึกษา คือ สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (NIE) สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้น โรงเรียนในสิงคโปร์ จึงได้รับการดูแลจากกระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายให้สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (NIE) ที่มีหน้าที่ในการแปลนโยบายเหล่านี้ในการออกแบบและการส่งต่อไปสู่การเรียนรู้และการพัฒนาทางวิชาชีพ โดยเน้นการวิจัยเป็นฐานในการพัฒนาด้านการศึกษาและใช้เป็นตัวช่วยกำหนดกรอบของนโยบายในอนาคต หลักฐานของการดำเนินงานนี้ได้ส่งกลับไป ที่โรงเรียนและรายงานผลการฝึกปฏิบัติ การก้าวไปข้างหน้าของ NIE จะยังต้องใช้กระบวนการทำงานที่ใช้ความร่วมมือทางการวิจัยกับกระทรวงศึกษาธิการ และสถานศึกษา เช่นสถาบันการศึกษาของครูสิงคโปร์ (AST)

The history of education policy in ASEAN countries used to change from teachless school to the student learning center, transformation from the religious state to the secular state, it used to be traditional with the teacher's center, used to have mobile teacher or mobility of teacher during the war, students have to memorized the knowledge from the teacher, integrated system of education in human being, physical sciences, and academic aspects, and used to focus on the quantity of teacher training (not quality). For example, in a case study of Singapore in the part of educational research, National Institute of Education (NIE) used to be the teacher training to be the leadership school and train the person to be the principal of school. In 2000, The Nanyang Technological University has autonomous by itself and the NIE used to be the part of that University. It is the practice in the best line by providing the research and service study. Another example of the educational system in Laos, it used to be traditional that the teacher's center. Sometimes, in the time of war, it used to have mobile teacher or mobility of teacher. Some of them get the salary, and some of them do not get any salary. For Cambodia, they focused on the quantity (New Reform) during year 1998-2014 and from 2014 - now they focus on the quality. They have removed from only just graduate, but practice the skill of teaching as well. So, right now we are focusing on teacher reform.

ประวัติความเป็นมาของนโยบายการศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนใช้ในการเปลี่ยนจากโรงเรียนที่มีชาตครูไปเป็นการจัดการเรียนรู้แบบให้ผู้เรียนเป็นสำคัญการเปลี่ยนแปลงจากสถานะทางศาสนารัฐฆราวาสก็เคยเป็นแบบดั้งเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลางหรือมีครูเคลื่อนที่ในช่วงสงครามนักเรียนต้องจดจำความรู้จากครู ระบบบูรณาการของการศึกษาในมนุษยวิทยาศาสตร์ทางกายภาพและด้านวิชาการและนำมาใช้ให้มีความสำคัญกับปริมาณของการฝึกอบรมครู (ไม่มีคุณภาพ) ยกตัวอย่างเช่นในกรณีศึกษาของสิงคโปร์ในส่วนของการวิจัยทางการศึกษาที่สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (NIE) ที่ใช้ในการฝึกอบรมครูที่จะเป็นโรงเรียนผู้นำและฝึกอบรมคนที่จะเป็นครูใหญ่ของโรงเรียน ในปี 2000 Nanyang Technological University มีอิสระด้วยตัวเองและ NIE ที่ใช้ในการเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยว่า มันเป็นวิธีที่ดีที่สุดในสายโดยการให้การวิจัยและการบริการการศึกษา ตัวอย่างของระบบการศึกษาในประเทศลาวอีกที่ที่เคยเป็นแบบดั้งเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง บางครั้งในช่วงเวลาที่มีสงครามก็จะมีครูที่เคลื่อนที่ไปสอนในที่ต่างๆ บางส่วนได้รับเงินเดือนและบางส่วนไม่ได้รับเงินเดือนใด ๆ ก็พบพวกเขามุ่งมั่นไปที่ปริมาณ (การปฏิรูปใหม่) ในช่วงปี 1998-2014 และจากปี 2014 ตอนนี้มุ่งมั่นไปที่คุณภาพ พวกเขาได้ถูกลบออกจากเพียงแค่การจบการศึกษา แต่ฝึกทักษะการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ตอนนี้จะมุ่งมั่นไปที่การปฏิรูปครูเป็นหลักสำคัญ

For curriculums and instructions, it indicated that teachers need to use the induction and deduction method to teach, know a variety of teaching methodology, integrate lesson with morality, play important part for students' learning and flipped classroom, has played the role to guide the student how to learn, develop the new book which following the Bloom Taxonomy, do hybrid model that focus on action research and promote lifelong learning, and the curriculum has provided English teaching. In some ASEAN countries, they focus on teaching development to be an important key of development. All teachers now should teach by direct methods and use the global visual such as technology to help their teaching. Some educators from ASEAN countries have shown their view as below:

“The way of learning like the way of research and now focusing on inquiry method, lesson learned study method, ESD as Education for Sustainable Development. Teachers can do classroom action research, but the salary is quite low. Not many of them can do.”

“We also have set the new curriculum framework that starts from Kindergarten to year 12. We plan to produce textbook which is on the process. The new books are written that appropriate for the students in current year. Before we start, we do the research first. Then, we find out the gap that we can develop the

สำหรับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจะพบว่า ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้การสอนทั้งแบบอุปนัยและแบบนิรนัย การพยายามวิธีการที่จะสอนที่มีความหลากหลายด้วยของวิธีการสอนบูรณาการบทเรียนที่มีคุณธรรมเล่นเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนและพลิกห้องเรียนมีบทบาทในการให้คำแนะนำนักเรียนได้เรียนรู้ มีแนวทางหรือวิธีการพัฒนาหนังสือเล่มใหม่โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของบลูมทำรูปแบบไฮบริดที่มุ่งเน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและหลักสูตรการเรียนการสอนได้จัดให้มีภาษาอังกฤษในบางประเทศในกลุ่มอาเซียนที่พวกเขามุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนการสอนที่จะเป็นกุญแจสำคัญของการพัฒนา ครูทุกคนในขณะนี้ควรจะสอนโดยวิธีตรงและใช้วิธีการสอนที่เป็นสากล เช่น ใช้เทคโนโลยีช่วยให้การเรียนการสอน การศึกษาบางส่วนจากประเทศอาเซียนได้ปรากฏในคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“วิธีการของการเรียนรู้ขอวิธีการของการวิจัยแต่ละตอนนี้นำไปที่วิธีการสอบถามบทเรียนที่ได้เรียนรู้วิธีการศึกษา ESD เป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนครูสามารถทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน แต่เงินเดือนค่อนข้างต่ำ ซึ่งก็มีอะไรไม่มากนักที่เขาจะทำได้”

“นอกจากนี้เรายังได้กำหนดกรอบหลักสูตรใหม่ที่เริ่มต้นจากโรงเรียนอนุบาลปี 12 เราวางแผนที่จะผลิตตำราเรียนซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินงาน หนังสือใหม่ที่มีเขียนไว้ว่าเหมาะสมสำหรับนักเรียนในปีปัจจุบัน ก่อนที่เราจะเริ่มต้นเราทำวิจัยครั้งแรก จากนั้นเราจะหาช่องว่างที่เราสามารถพัฒนา

new book which following the Bloom Taxonomy. TPAT teaching policy of action plan was set in 2015. We plan to do hybrid model that focus on action research, and we want to promote lifelong learning.”

For the management of educational administration, it indicated that ministry of education should set up the national blueprint and student standard for blended the teacher such as pedagogy strategies, construct information technology center to develop the educational section, all school teachers to complete at least Bachelor degree, has the international benchmark, national benchmark and local benchmark, improve the educational and the program of assessment, focus on the quality of education development to reach the international standard. There is an interview quote from ASEAN educator showed that:

“For the requirement of teacher training, they need to complete bachelor degree and can study one more year to become a teacher. We still now have a big number of teachers who still graduate lower than bachelor degree. By the year 2020, we hope that we can train all school teachers to complete at least Bachelor degree.”

หนังสือเล่มใหม่ซึ่งต่อไปนี้ การจัดการเรียนรู้แบบบลูม
คือนโยบายการเรียนการสอน TPAT ของแผนปฏิบัติการ
ถูกจัดตั้งในปี 2015 เราวางแผนที่จะทำรูปแบบไฮบริด
ที่มุ่งเน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการและเราต้องการที่จะส่งเสริม
การเรียนรู้ตลอดชีวิต.”

สำหรับการจัดการของการบริหารการศึกษาก็แสดงให้เห็นว่ากระทรวง
ศึกษาธิการควรตั้งค่าต้นแบบและนักเรียนตามมาตรฐานแห่งชาติสำหรับครูก็เช่น
กัน ควรมีกลยุทธ์การเรียนการสอนสร้างศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนา
ในส่วนของการศึกษาครูในโรงเรียนทั้งหมดให้เสร็จสมบูรณ์อย่างน้อยปริญญาตรี
มีมาตรฐานระดับนานาชาติมาตรฐานระดับชาติและมาตรฐานในท้องถิ่นในการ
ปรับปรุงการศึกษาและโปรแกรมของการประเมินที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ
การศึกษาที่จะไปถึงมาตรฐานสากล มีปรากฏในคำสัมภาษณ์จากการศึกษา
ความคิดเห็น ปรากฏดังนี้:

“สำหรับความต้องการของการฝึกอบรมครูที่พวกเขา
จำเป็นต้องศึกษาระดับปริญญาตรีแล้วเสร็จและสามารถ
เรียนได้อีกหนึ่งปีจะเป็นครู เรายังตอนนี้มีจำนวนมากของครู
ที่ยังจบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี โดยในปี 2020 เราหวังว่า
เราสามารถฝึกอบรมครูในโรงเรียนทั้งหมดให้เสร็จสมบูรณ์
อย่างน้อยปริญญาตรี.”

For educational research and apply research results in teaching and instruction, it indicated that to focus on the impact of the research and set the model of research. Result of educational research will use in the demonstration school and to issue the gap of educational problem, focus about education quality and will continue to teaching quality, set up the research capacity building to train the teacher, to improve the quality of teaching and learning, to cooperate on doing research in ASEAN context, set the research components of education changing from theory to practice, set up the new pedagogy by using research methods which showed interesting issue in this quote:

“It has set the research components of education changing from theory to practice. Set up the new pedagogy by using research methods, setting up and training about general overview how to teach in class, set the new collaboration, lesson of studies, implemented the research into action, more action research and problem based learning.”

The future of educational system indicated that the state should be provided the education as quick as possible, ASEAN should be provided the exchange program, should be set up the knowledge of “ASEANness” or the manual of how to be the ASEAN citizen, should be support the local languages and add into the national curriculum, to develop students’ potential beyond academic performance, shift the focus from grades to building

สำหรับการวิจัยและนำผลการวิจัยทางการศึกษาในการสอนและการเรียนการสอนก็ชี้ให้เห็นว่าให้ความสำคัญกับผลกระทบของการวิจัยและการกำหนดรูปแบบของการวิจัย ผลการวิจัยทางการศึกษาจะใช้ในโรงเรียนการสาธิตและการลดช่องว่างของปัญหาการศึกษาที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาและจะยังคงคุณภาพการเรียนการสอน รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยการฝึกอบรมครูเพื่อปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนและการเรียนรู้ จะให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในบริบทอาเซียนทั้งในส่วนของการวิจัยเพื่อการศึกษาการเปลี่ยนแปลงจากทฤษฎีนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อค้นหาแนวทางใหม่ในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่โดยใช้วิธีการวิจัยเป็นฐานที่แสดงให้เห็นปัญหาที่น่าสนใจในคำสัมภาษณ์นี้

“มันได้มีการกำหนดองค์ประกอบการวิจัยการศึกษา
การเปลี่ยนแปลงจากทฤษฎี สู่การปฏิบัติ โดยการจัดการ
เรียนการสอนแนวใหม่โดยใช้วิธีการวิจัย การตั้งค่าและ
การฝึกอบรมเกี่ยวกับภาพรวมทั่วไปวิธีการสอนใน
ชั้นเรียน รวมทั้งการทำงานร่วมกันในทางการศึกษา รวมทั้ง
การดำเนินการด้วยการวิจัยไปสู่การปฏิบัติมากขึ้นหรือ
การวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ใช้ปัญหาการเรียนรู้อเป็นฐาน”

อนาคตของระบบการศึกษาในอนาคตนั้น พบว่า รัฐบาลในของประเทศควรจะให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างเร่งด่วนที่สุด ประชาคมอาเซียนควรจะจัดให้โครงการแลกเปลี่ยนที่ควรจะต้องกำหนดความรู้ในลักษณะที่เป็น “ASEANness” หรือคู่มือของวิธีการพัฒนาเป็นพลเมืองอาเซียนที่ควรจะต้องสนับสนุนภาษาท้องถิ่นและเพิ่มเข้าไปในหลักสูตรระดับชาติ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเกินกว่าผลการเรียนให้เปลี่ยนไปมุ่งเน้นการพัฒนา

aptitude and skills, have to reach the international standard of education, increase the research production, improve our curriculum and educational benchmark in order to reach the international standard. Educator from Philippines has showed her view on this:

“It has to think about the brighter future such as implementation of research, unemployment rate will decrease, add more technical and vocational skill. We have to reach the international standard of education. We have to follow the Philippines Qualification Framework. In 2020, it has to increase the research production, improve our curriculum, and benchmark the international standard.”

Educational Management for ASEAN People indicated that ASEAN should move towards skills development and critical thinking, should be more research on ASEAN studies, building the ASEAN institution of education and then responds to the demand of ASEAN community and sharing of ASEAN knowledge, need to set up the standard for ASEAN Education, set up the policy of ASEAN education and ASEAN identity as the international collaborative project, design innovative pedagogies that would bring about more effective teaching and learning. ASEAN has to provide student exchange program and leading the way in ASEAN teacher education, increased collaboration within ASEAN could lead to an exchange of skills and knowledge, provide the English intensive

ความถนัดและทักษะที่ต้องไปให้ถึงระดับมาตรฐานสากลของการศึกษา ด้วยการเพิ่มการผลิตการวิจัย การปรับปรุงหลักสูตร และมาตรฐานการศึกษาของเราเพื่อให้บรรลุมาตรฐานสากล นักการศึกษาจากประเทศฟิลิปปินส์ได้แสดงให้เห็นมุมมองของเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ดังนี้

“เราจำเป็นต้องพิจารณาเกี่ยวกับอนาคตที่สดใสเช่นการดำเนินการวิจัยอัตราเกี่ยวกับ unemploy จะลดลงหรือเพิ่มทักษะทางเทคนิคและอาชีวศึกษาเราต้องไปให้ถึงมาตรฐานสากลของการศึกษา เราต้องทำตามกรอบฟิลิปปินส์ วุฒิการศึกษา ในปี 2020 จะมีการเพิ่มการผลิตการวิจัยเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรของเราและมาตรฐานตามมาตรฐานสากล”

การจัดการศึกษาสำหรับคนอาเซียนชี้ให้เห็นว่าประเทศในประชาคมอาเซียนควรจะย้ายไปสู่การพัฒนาทักษะและความคิดที่สำคัญควรจะวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาของอาเซียน การสร้างสถาบันการศึกษาของอาเซียน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาคมอาเซียนและการแบ่งปันความรู้อาเซียน จำเป็นต้องตั้งค่ามาตรฐานสำหรับการศึกษาอาเซียนกำหนดนโยบายการศึกษาของอาเซียนและอัตลักษณ์อาเซียนเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ, การออกแบบนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การสอนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพมากขึ้นและการเรียนรู้อาเซียนนั้นควรมีเพื่อโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนและนำวิธีการในการศึกษาของครูอาเซียน เพิ่มความร่วมมือภายในอาเซียน ที่อาจนำไปสู่การแลกเปลี่ยนทักษะและความรู้และพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น

program and intercultural relations, should have the mobility of teacher and look at the curriculum in others countries, set up the frame of teacher quality, teacher effectiveness, teacher psychology and set up the one spirit of ASEAN project, counterpart of western and bring together to be the top in 2030.

In summary, the state of educational management in ASEAN community showed that most of the educational policy in ASEAN countries depended on the government, the curriculums and instructions focused on child center education and students are trained for 21st century skills, teachers conduct research for solving and developing student learning. Teacher training is also an important part of educational development. However, some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development and research.

โดยที่โปรแกรมและความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมควรมีการเคลื่อนย้ายของครูและมองไปที่การเรียนการสอนในประเทศอื่น ๆ การกำหนดกรอบคุณภาพครูประสิทธิภาพครู จิตวิทยาการสอนของครู และการมีจิตวิญญาณความเป็นครู ก็เป็นหนึ่งในโครงการอาเซียนที่ดำเนินการควบคู่กับทางตะวันตกและนำมา รวมกันเพื่อที่จะก้าวไปสู่ในระดับที่สูงขึ้นภายในปี 2030

โดยสรุป ผลการศึกษาสถานะของการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่นโยบายการศึกษาในประเทศในประชาคมอาเซียนขึ้นอยู่กับ รัฐบาล หลักสูตรและคำแนะนำการมุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนเป็นสำคัญและนักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนดำเนินการวิจัยในการแก้ปัญหาและการพัฒนาเรียนรู้ของนักเรียน การฝึกอบรมครูยังเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาการศึกษา แต่บางประเทศในประชาคมอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปในด้านของทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนาด้านการศึกษาและการวิจัย

Chapter IV

Framework of Educational Management for the Unity in ASEAN Community

Framework educational management for the unity in ASEAN Community has been shown through educational management in ASEAN countries which focused on education and provision for lifelong learning and it is a national priority. It aims to help students to discover their own talents, to make the best of these talents and realize their full potential, and to develop a passion for learning. ASEAN students will be trained to achieve 21st century competencies by the encouragement of schools and parents, and they will be practiced to be a confident person, a self-directed learner, an active contributor, and a concerned citizen. Conducting educational research is simultaneously encouraged to contribute proactively to schools in the system, particularly in building school capacities that includes developing new pedagogies, implementing experiential learning modes, and conducting practitioner inquiry. Enhancing student learning experiences in school system will be set for the final goal of research result. Results from data collection about framework of educational management for the unity can be analyzed and shown as below figure.

บทที่ 4

กรอบของการจัดการศึกษา เพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน

กรอบของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน ได้พัฒนาจากการจัดการศึกษาในประเทศอาเซียนซึ่งมุ่งเน้นไปที่การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งมีความสำคัญในระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนค้นหาพรสวรรค์ของตัวเองและพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพและการพัฒนาให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มุ่งสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้บรรลุเป้าหมายคือมีความสามารถและเป็นผู้เรียนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยการให้การสนับสนุนจากโรงเรียนและผู้ปกครองให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนให้มีความมั่นใจ เป็นผู้เรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้ รู้จักการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศ การปฏิบัติการวิจัยทางการศึกษาคือกุญแจสำคัญในการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในเชิงรุกให้กับโรงเรียนในระบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้พัฒนาโรงเรียนให้มีความพร้อมและมีศักยภาพในการพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียน พัฒนาศาสตร์การสอนให้กับครูผู้สอน สร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ในโรงเรียน และแสวงหาผู้ที่ต้องการฝึกประสบการณ์ทางการศึกษาร่วมทำงาน รวมทั้งการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ภายในโรงเรียนทั้งระบบซึ่งเป็นเป้าหมายสุดท้ายของผลงานวิจัย ผลลัพธ์ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกรอบของการจัดการศึกษาคือเพื่อการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพ ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอให้เห็นดังแผนภาพต่อไปนี้

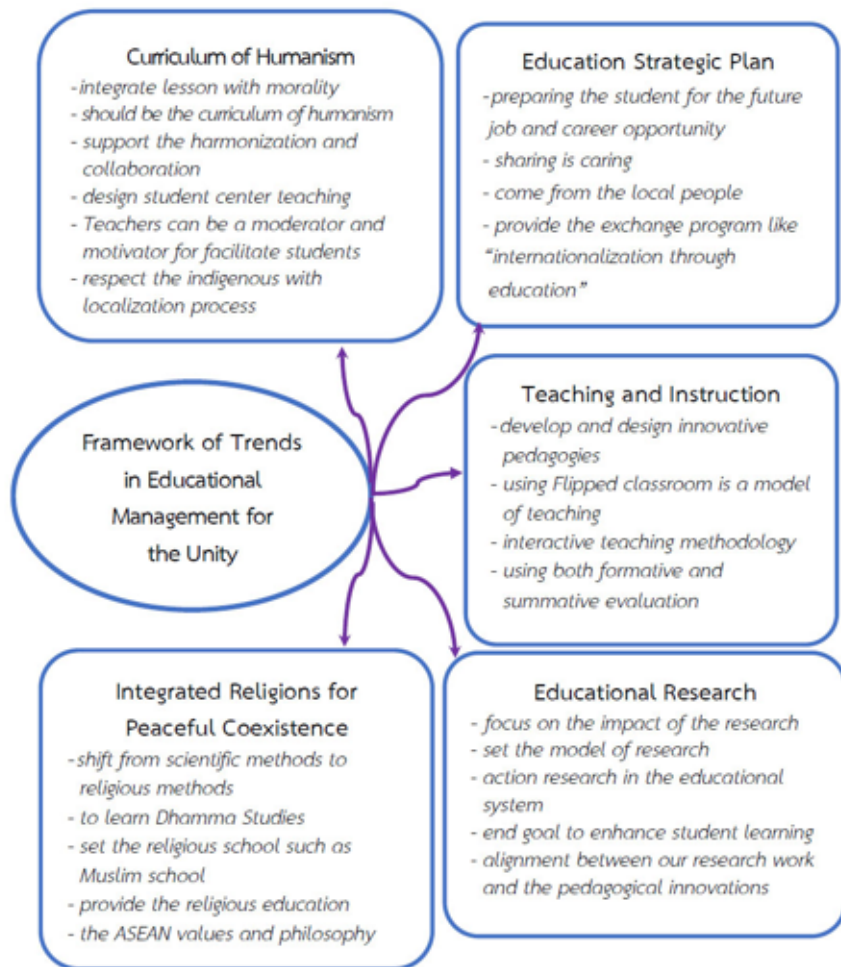
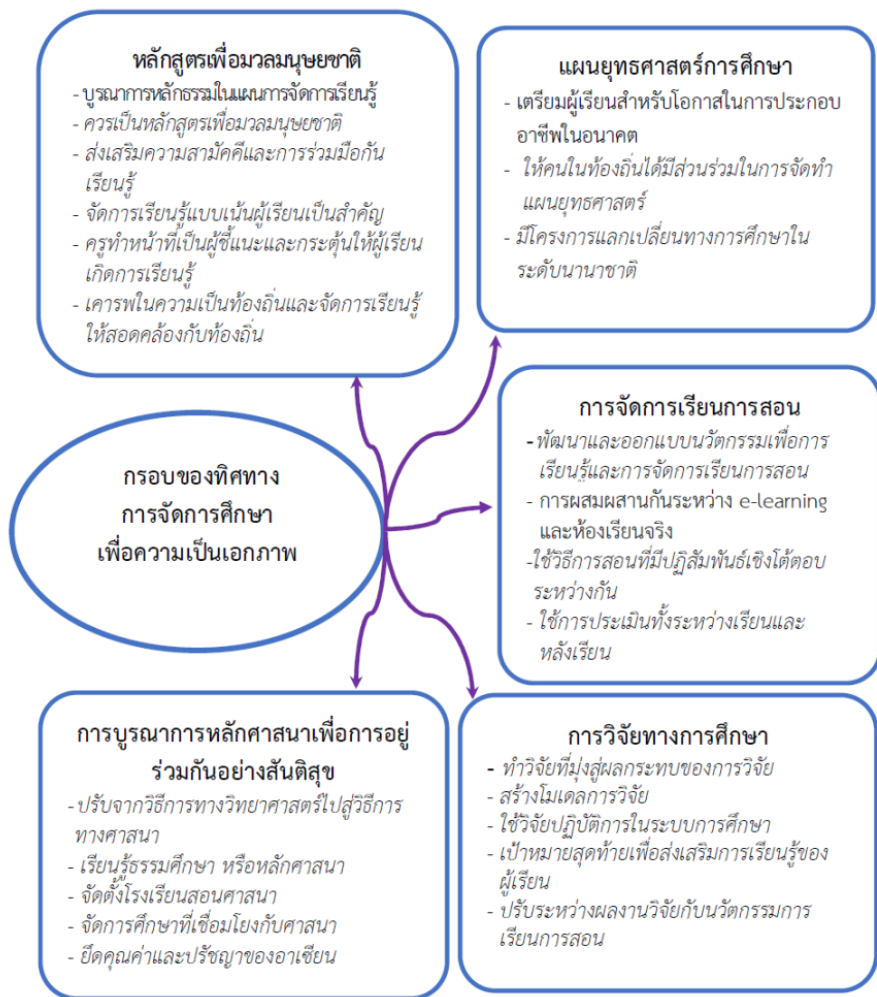

Figure 4.1 Framework of Educational Management for the Unity

ภาพที่ 4.1 กรอบการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพ

According to the context of religious diversity in ASEAN countries, there are 5 aspects related to the framework of educational management for the unity in ASEAN community that consisted of 1) the curriculum of ASEAN educational system should be the curriculum of humanism which supported the harmonization and collaboration, 2) the strategic planning came from local people and education should be changed from them as the community engagement, 3) active teaching and instruction is the way of enhancing students' progress and should be able to integrate between scientific methods and religious methods, 4) the gap of educational problem should be implemented through action research and religious principle, and 5) the integration of all religions for peaceful coexistence which consisted of good for human kind, conduct good action, avoid bad action and purify our mind. It can be summarized and shown in the following figure.

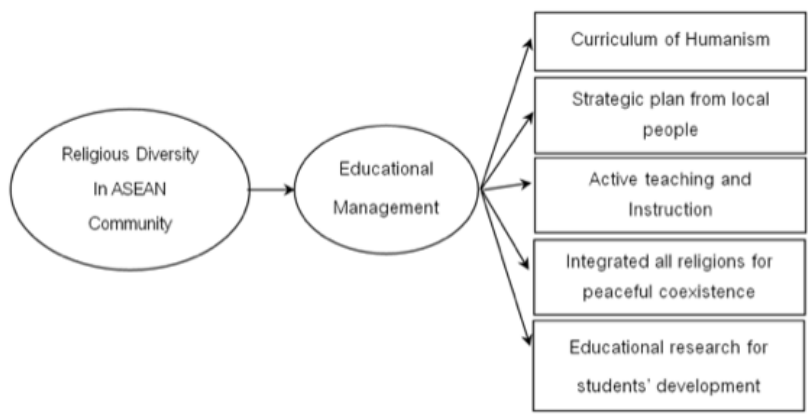
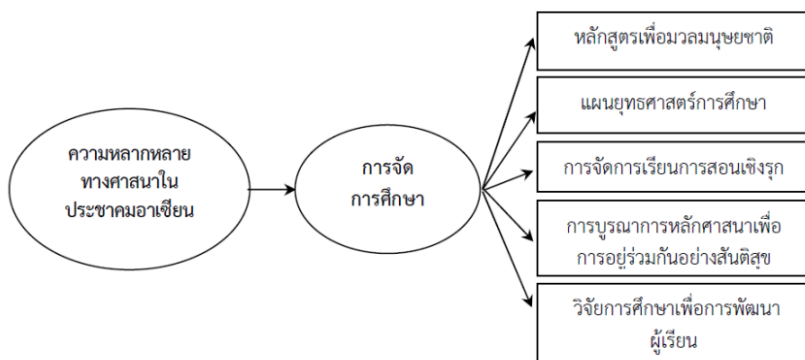

Figure 4.2 Educational Management Framework in Summary

จากผลการศึกษาในบริบทของความหลากหลายทางศาสนาในประเทศอาเซียนพบว่า กรอบของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียนมีทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) หลักสูตรในระบบการศึกษาของอาเซียนที่ควรจะเป็นหลักสูตรที่ยึดถือคุณค่าของความเป็นมนุษย์ซึ่งได้รับการสนับสนุน การประสานความร่วมมือและการทำงานร่วมกัน และ 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นมาจากคนในท้องถิ่นและการศึกษาควรจะเปลี่ยนจากการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) การสอนแบบกระตุนคือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนและควรที่จะสามารถบูรณาการระหว่างวิธีการทางวิทยาศาสตร์และวิธีการทางศาสนา 4) ช่องว่างของปัญหาทางการศึกษาที่ควรจะเป็นดำเนินการแก้ไขผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการและหลักศาสนา และ 5) การรวมกลุ่มของทุกศาสนาสำหรับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งประกอบด้วย การเป็นบุคคลที่สุภาพ การทำแต่สิ่งที่ดี การละเว้นจากความชั่วทั้งปวง และการทำจิตใจให้บริสุทธิ์ สามารถสรุปและแสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.2 บทสรุปของกรอบการจัดการศึกษา

สำหรับเนื้อหาต่อไปนี้เป็นกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการจัดการศึกษาสำหรับคนอาเซียน ผู้เขียนขอเสนอเนื้อหาไว้ประกอบเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้เห็นที่มาของผลการวิเคราะห์ที่จากกระบวนการวิจัย ดังนี้

Trends of Educational Management for ASEAN People

Each ASEAN country has created education development plan in order to encourage students in their countries to have the opportunity of learning with high potential. The development plan usually related to student's learning, teaching and instruction, curriculum, learning assessment, educational research, and education opportunity for people in their countries. Considering the gap between each ASEAN country in education development, the results indicated that it is quite wide range between the highest development country and the follower countries. For this reason, the study of education management in ASEAN countries is needed for searching the medium way of support each other for education development.

Trends of educational management for ASEAN people showed 12 aspects which are 1) ASEAN should move towards skills development and critical thinking, 2) should be more research on ASEAN studies, 3) building the ASEAN institution of education and then responds to the demand of ASEAN community and sharing of ASEAN knowledge, 4) need to set up the standard for ASEAN education, 5) set up the policy of ASEAN education and ASEAN identity as the international collaborative project, 6) design innovative pedagogies that would bring about more effective teaching and learning, 7) ASEAN has to provide student exchange program and leading the way in ASEAN teacher education, 8) increase collaboration within ASEAN could lead to an exchange of skills and knowledge, 9) provide the English intensive program and intercultural relations, 10) should to have the mobility of teacher and look at the curriculum in others countries, set up the frame of teacher quality, 11) teacher effectiveness and teacher psychology, and 12) ASEAN should be set up the one spirit of ASEAN project, counterpart of western and bring together to be the top in 2030.

Trends and strategy of Educational Management of Countries in ASEAN Community

Education Strategic Plan 2014-2018 in Cambodia

Education Strategic Plan 2014-2018 in Cambodia

- Increase scholarships and opportunities for poor and merit students.
- Strengthen capacity absorption of student at regional HE.
- Strengthen capacity absorption of student on science, technology, engineering, creative arts and mathematics at higher education.
- Develop capacity for teaching and administrative staff at higher education.
- Improve the quality of learning, teaching and research at higher education.
- Enhance curriculum diversification with ASEAN standards
- Increase financial supports to Higher Education sub-sector.
- Strengthen HEI's Internal Quality Assurance System
- Strengthen autonomy accountability and transparency
- Strengthen result based planning, budgeting, implementation, monitoring, review and reporting.
- Strengthen health education program at HEIs.

Figure 4.3 Education Strategic Plan in Cambodia

Education Strategic Plan 2017-2021 in Thailand

Education Strategic Plan 2017-2021 in Thailand

- develop curriculum, learning and teaching process and assessment.
- develop teachers, lecturers and educational personnel.
- develop human and conduct research related to national development need.
- extend educational service accessibility and lifelong learning.
- encourage and develop digital technological system for education
- develop management system and encourage all organizations for contribution

Figure 4.4 Education Strategic Plan in Thailand

Education Strategic Plan 2012-2017 in Brunei Darussalam

This will reassess and reevaluate to determine the extent to which the plan was aligned to Brunei Vision 2035

Education Strategic Plan 2012-2017 in Brunei Darussalam

- Teaching and Learning Excellence
- Professionalism and Accountability
- Efficiency and Innovativeness

Figure 4.5 Education Strategic Plan in Brunei Darussalam

Education Strategic Plan in Laos PDR

Education Strategic Plan by 2023 in Laos PDR

- Participation:** more disadvantaged children and young people participate in primary education daily and are ready to learn.
- Resourcing:** learning environments in targeted geographic areas are more equitable and adequately resourced.
- Effective teaching:** effective teaching enables more disadvantaged girls and boys to learn.

Figure 4.6 Education Strategic Plan in Laos PDR

Education Strategic Plan in Indonesia

Education Strategic Plan in Indonesia

- Give increasing priority to early childhood education
- improve participation, learning and teaching in basic education
- The expansion of senior secondary participation should cater expressly for the increasing diversity of student cohorts
- Develop a modern system of technical education and vocational training
- Undertake a major program of diversifying tertiary education
- Give increased attention to the education and training needs of adults
- Continue the comprehensive reform of educational assessment
- Provide up-to-date labour market information for students and teachers
- improve teaching productivity and raise the professional capacities
- Adopt a systematic and joined-up approach to education reform

Figure 5.7 Education Strategic Plan in Indonesia

Malaysia Education Blueprint 2015 – 2025

Figure 4.8 Education Strategic Plan in Malaysia

Philippine Education for All 2015 National Review

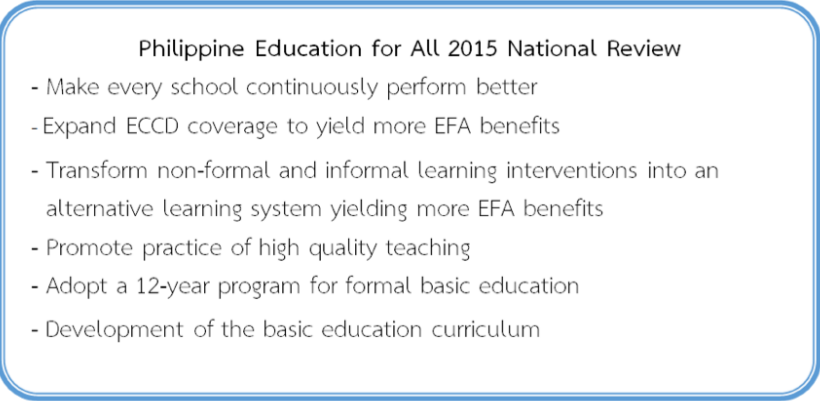

Figure 4.9 Education Strategic Plan in Philippine

National Education Strategic Plan 2016-2021 in Myanmar

Figure 4.10 Education Strategic Plan in Myanmar

Education Strategic Plan in Singapore

Figure 4.11 Education Strategic Plan in Singapore

Education Strategic Plan in Vietnam

Figure 4.12 Education Strategic Plan in Vietnam

The Synthesis of ASEAN Education Strategy

Each ASEAN country has created education development plan in order to encourage students in their countries to have the opportunity of learning with high potential. The development plan usually related to student's learning, teaching and instruction, curriculum, learning assessment, educational research, and education opportunity for people in their countries. Considering the gap between each ASEAN country in education development, the results indicated that it is quite wide range between the highest development country and the following countries. For this reason, the study of education management in ASEAN countries is needed for searching the medium way of support each other for education development. This is the reason of doing the synthesis of ASEAN education strategy.

Results from studying ASEAN countries educational strategic plan indicated that 6 strategic aspects are synthesized and showed as the following aspects.

4.1 Develop Teachers and Administrators (A)

To develop teachers and educational administrators (V)

Professionalism and Accountability (B)

Develop teachers, lecturers and educational personnel. (T)

Develop capacity for teaching and administrative staff at higher education. (C)

4.2 Develop Curriculum and Assessment (B)

Development of the basic education curriculum (P)

Strengthen capacity absorption of student on science, technology, engineering, creative arts and mathematics at higher education. (C)

Enhance curriculum diversification with ASEAN standards (C)

To renovate assessment (V)

Develop Curriculum and Assessment (T)

Continue the comprehensive reform of educational assessment (I)

4.3 Develop Teaching and Instruction (C)

To renovate teaching and instruction (V)

To develop education science (V)

Promote practice of high quality teaching (P)

A centre of innovation for the Education and Learning sector (S)

Creating an enriching and personalized learner

Teaching and Learning Excellence (B)

Efficiency and Innovativeness (B)

Develop learning and teaching process (T)

Improve the quality of learning and teaching at higher education. (C)

Effective teaching enables more disadvantaged girls and boys to learn. (L)

Improve participation, learning and teaching in basic education (I)

Improve teaching productivity and raise the professional capacities (I)

Integrates technology through the development of applications for learners (S)

4.4 Develop Educational Research (D)

To increase associate training scientific research for social needs (V)

Develop human and conduct research related to national development need. (T)

Improve the quality of research at higher education. (C)

4.5 Develop Educational Opportunity (E)

To increase support education in ethnic minority areas (V)

To increase investment resources for education (V)

Enable universal access to free basic education (M)

Adopt a 12-year program for formal basic education (P)

Increase scholarships and opportunities for poor and merit students (C)

More disadvantaged children and young people participate in primary

Education daily and are ready to learn. (L)

Give increasing priority to early childhood education (I)

Give increased attention to the education and training needs of adults (I)

Provide up-to-date labour market information for students and teachers (I)

All Malaysians have the opportunity to fulfil their potential regardless of background (ML)

To increase access to and enrolment in higher education (ML)

Support compulsory and inclusive education (MY)

Enable universal access to free basic education (MY)

Expand access to preschool services for children in rural areas (MY)

Expand equitable access to higher education (MY)

4.6 Develop Educational Management (F)

To renovate education administration (V)

To expand and raise effectiveness of international cooperation on education (V)

Building a nation-wide Education and Learning infrastructure (S)

Make every school continuously perform better (P)

Transform non-formal and informal learning interventions into an alternative learning system (P)

Extend educational service accessibility and lifelong learning. (T)

Develop management system and encourage all organizations for contribution (T)

Encourage and develop digital technological system for education (T)

Increase financial supports to Higher Education sub-sector. (C)

Strengthen HEI's Internal Quality Assurance System (C)

Learning environments in targeted geographic areas are more equitable and adequately resourced. (L)

Develop a modern system of technical education and vocational training (I)

Adopt a systematic and joined-up approach to education reform (I)

Create an education system that provides students with shared values, shared experiences, and common aspirations by

embracing diversity (ML)

To maximize the return on investment in higher education covers research, enrolment, and employability (ML)

Quality of graduates, institutions, and the overall system (ML)

Improve school quality through a national school-based (MY)
Improve preschool quality to better prepare children for primary school (MY)

Strengthen higher education governance and management capacity (MY)

Improve the quality and relevance of higher education (MY)

Implement quality kindergarten education (MY)

In conclusion, six strategic aspects were synthesized consisted of 1) develop teachers and administrators, 2) develop curriculum and assessment, 3) develop teaching and instruction, 4) develop educational research, 5) develop educational opportunity, and 6) develop educational management.

Chapter V

Strategy of Educational Management for Peace in ASEAN Community

For the strategy of educational management for peace in ASEAN community, it indicated that six strategic aspects were synthesized consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management and showed as below figure.

Figure 5.1 ASEAN Education Strategic Plan

บทที่ 5

ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพ ในประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียนที่ได้จากการศึกษาแบ่งได้เป็น 6 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา ผลการศึกษาแสดงได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 5.1 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาอาเซียน

สำหรับรายละเอียดของเป้าประสงค์ทางการศึกษาของแต่ละยุทธศาสตร์ ผู้เขียนได้คงประเด็นการวิเคราะห์ไว้เป็นภาษาอังกฤษ ดังนี้

The analysis results from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique collected from 27 experts indicated that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items. Considering median, median and mode difference and interquartile range of each item showed that median of strategies and goals was between 4.00 to 5.00, the absolute of median and mode difference equal to 0 in all items, interquartile range were between 0.00 – 1.00 which showed that the expert group had correlated agreement on ASEAN education strategic plan at agree level to strongly agree level. Considering goals in each strategy showed as below:

Three goals are set for the 1st strategy to develop teachers and administrators, which are 1) develop teachers and lecturers to be professionalism, 2) develop Educational administrators to be professionalism, and 3) develop educational personnel to have accountability.

Four goals are set for the 2nd strategy to collaborate curriculum and assessment, which are 1) develop the basic education curriculum for all, 2) enhance curriculum diversification with ASEAN standards, 3) continue the comprehensive reform of educational assessment, and 4) collaborate curriculum and assessment between ASEAN countries.

Five goals are set for the 3rd strategy to enhance teaching and instruction, which are 1) enhance teaching and instruction with efficiency and innovativeness, 2) enhance the quality of learning and

teaching effectively, 3) integrates technology through teaching and instruction excellently, 4) encourage cross cultural learning between each ASEAN country, and 5) encourage a personalized learning to achieve 21st century competencies.

Four goals are set for the 4th strategy to encourage educational research, which are 1) increase associate training scientific research for social needs, 2) conduct research for improving the quality of teaching and learning, 3) conduct research and implement from educational system into the community, and 4) develop educational innovation for improving student's learning through classroom action research.

Five goals are set for the 5th strategy to facilitate educational opportunity, which are 1) support compulsory and inclusive education, 2) expand access to preschool services for children in rural areas, 3) increased attention to the education and training needs of adults, 4) provide the opportunity to fulfill student's potential regardless of background, and 5) increase scholarships and opportunities for poor and merit students.

Five goals are set for the 6th strategy to develop educational management, which are 1) extend educational service accessibility and lifelong learning, 2) expand and raise effectiveness of international cooperation on education, 3) provides students with shared values, shared experiences, and common aspirations by acceptance diversity, 4) develop the quality of graduates, institutions and the overall system, and 5) develop education system that appropriate for multicultural community. In summary, strategy of educational management for peace of countries in ASEAN community can be shown as below figures.

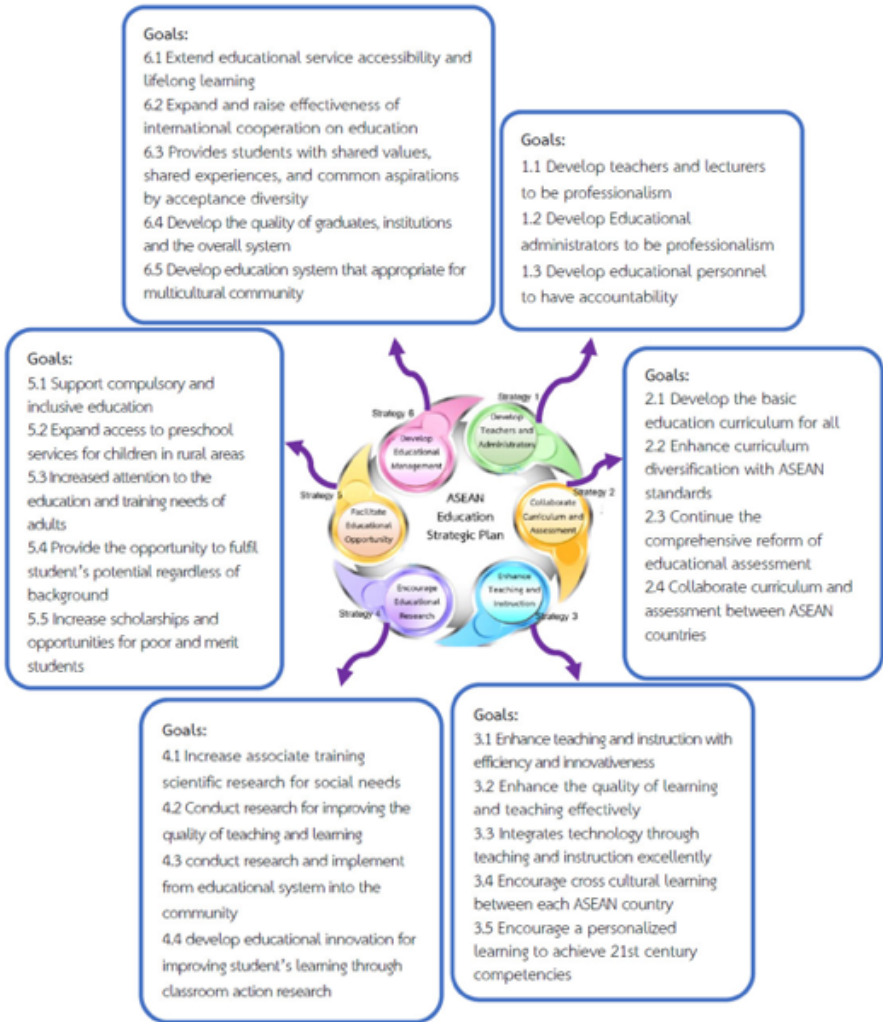

Figure 5.2 Strategic plan for the ASEAN Educational Management

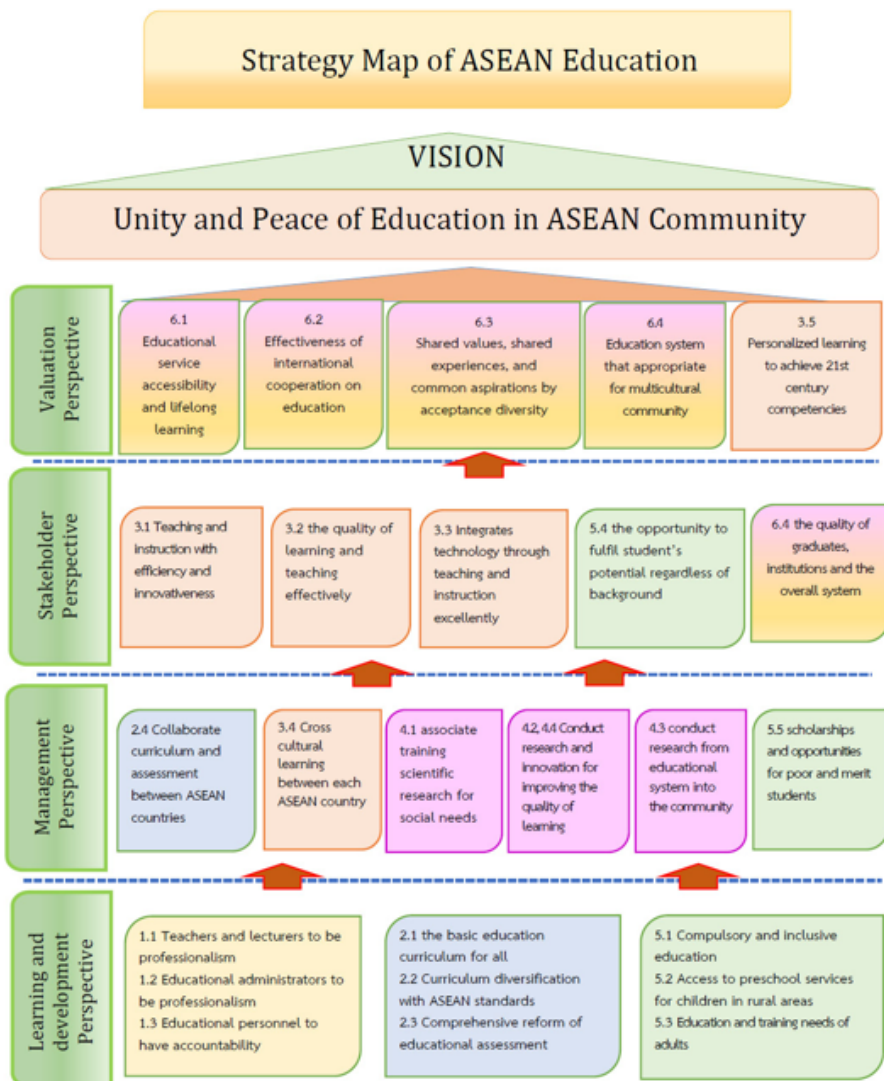

Figure 5.3 Strategy Map of ASEAN Education

The Scenario Writing of Educational Management in ASEAN Community

The scenario was shown in ASEAN education roadmap to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

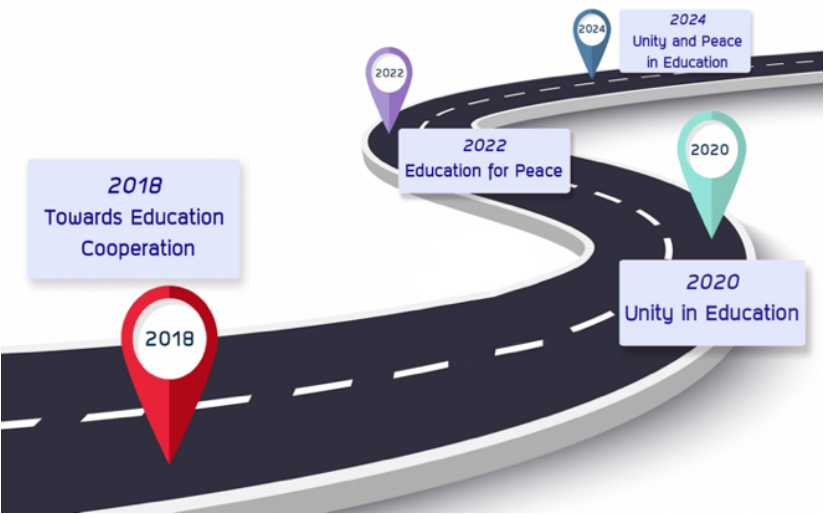

Figure 5.4 ASEAN Education Roadmap 2018-2024

ภาพอนาคตของการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน

ภาพอนาคตที่แสดงในแผนที่เส้นทางการจัดการศึกษาอาเซียนในการทำนายอนาคตของการศึกษาที่มุ่งสู่ความร่วมมือทางการศึกษาในปี พ.ศ. 2561 ที่มีความเป็นเอกภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ. 2563 ที่จะมีการศึกษาเพื่อสันติภาพ ในปี พ.ศ. 2565 และเพื่อให้เป็นประชาคมอาเซียนที่มีทั้งเอกภาพและสันติภาพทางการศึกษาใน พ.ศ. 2567

ภาพที่ 5.4 แผนที่เส้นทางการจัดการศึกษาอาเซียน ปี พ.ศ. 2561-2567

Chapter VI

The Reflection of Research Results

The Reflection of research results has proposed in this chapter including results of study into practice, and lesson learned of field study in ASEAN countries. Details are shown as below.

Reflection

The first reflection related to educational management in ASEAN community showed that ASEAN needs to set up the standard for ASEAN education and the policy of ASEAN education including the identity as the international collaborative project. These results related to the research of Phra Komsaeng Kuntasiri (2012) conducted research entitle “Teaching and instruction on profession curriculum of Pak Pa Sak Technical College, Vientiane, Laos PDR and the suggestion from research encourage teachers to teach and focus on practice more than on theory. Students should be encouraged to have the opportunity of sharing opinion as well as in educational media that teachers should learn more and update new learning media. In the assessment aspect, teachers should give students mark or score without bias. For problem solving indicated that the curriculum should improve to reach the standard by extend to Master degree and Doctoral degree and should develop diverse activities. In addition, teachers should pay responsibility on teaching and focus on activities by supporting students on using educational media such as computer, VDO, picture, newspaper and journal

บทที่ 6

การสะท้อนคิดผลการวิจัย

สะท้อนผลการวิจัยที่ได้นำเสนอในบทนี้ คือผลการศึกษาที่เชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติและบทเรียนต่างๆที่จะนำเสนอในบทนี้ได้รับจากประสบการณ์การศึกษาภาคสนามในประเทศอาเซียน รายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

การสะท้อนคิด

การสะท้อนคิดในมิติแรกจะสะท้อนคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียนคืออาเซียนจำเป็นต้องร่วมกันตั้งคำถามมาตรฐานสำหรับการศึกษาของอาเซียนและนโยบายการศึกษาของอาเซียน รวมทั้งอัตลักษณ์เฉพาะในการร่วมมือกันจัดโครงการระหว่างประเทศ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Phra Komsaeng Kuntasiri (2012) ที่ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง “การเรียนการสอนและการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพปากปาสักวิทยาลัยเทคนิค, เวียงจันทน์ประเทศลาว และข้อเสนอแนะจากการวิจัยส่งเสริมให้ครูที่จะสอนและมุ่งเน้นการปฏิบัติมากกว่า ทฤษฎี นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมให้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นร่วมกันเช่นเดียวกับครูที่ควรมีการนำสื่อการสอนมาใช้ในห้องเรียน ครูเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น รวมทั้งปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ใหม่ ในด้านการวัดและประเมินผล ครูควรมีการตรวจให้คะแนนนักเรียนอย่างเป็นธรรมและไม่มีอคติ สำหรับการแก้ปัญหาที่ควรดำเนินการต่อไปคือ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ได้มาตรฐาน มีการขยายการศึกษาให้ไปถึงในระดับระดับปริญญาโทและปริญญาเอกและควรพัฒนากิจกรรมที่มีความหลากหลาย นอกจากนี้ครูผู้สอนจะต้องรับผิดชอบในการสอนและมุ่งเน้นกิจกรรมโดยการสนับสนุนนักเรียนเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ วิดีโอ ภาพ หนังสือพิมพ์และวารสาร

For the assessment, it should encourage students to ask question during doing class activities. These results also correlated to the strategies of Laos PDR which are the 1st strategy is to encourage education cooperation for developing human resources, the 2nd strategy is to encourage cooperation in knowledge enhancing for teachers and educational personnel in basic education, vocational education, non-formal education and informal education, the 3rd strategy is to encourage cooperation in development and education standard enhancement in higher education from the research of Bureau of International Cooperation (2009) as well as the strategic plan of Cambodia from the same research team found that the 1st strategy is to encourage education cooperation for being the mechanism of making relationship and cultural understanding, the 2nd strategy is to encourage education cooperation for being the main key in human resources development and skill for solving poverty, the 3rd strategy is to encourage cooperation in education reform. These are the sample education strategic plan from ASEAN countries that have tries to develop education in their countries in order to reach ASEAN standard.

The second reflection on strategies of educational management for peace in ASEAN community has shown six strategic aspects consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management.

สำหรับการประเมินผลนั้นควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถามในระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ผลการศึกษาเหล่านี้ยังมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ 1 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือด้านการศึกษาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือในความรู้เสริมสร้างสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐานอาชีวศึกษานอกระบบการศึกษาและการศึกษาตามอัธยาศัย ยุทธศาสตร์ที่ 3 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือในการพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาที่สูงขึ้นจากการวิจัยของสำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ (2009) เช่นเดียวกับแผนกลยุทธ์ของกัมพูชาจากที่มวิจัยเดียวกันพบว่ายุทธศาสตร์ที่ 1 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือการศึกษาสำหรับการเป็นกลไกในการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจทางวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์ที่ 2 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือการศึกษาสำหรับการเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะในการแก้ปัญหาความยากจนยุทธศาสตร์ที่ 3 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือในการปฏิรูปการศึกษา เหล่านี้เป็นแผนยุทธศาสตร์การศึกษาตัวอย่างจากประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีความพยายามที่จะพัฒนาการศึกษานประเทศของตนเพื่อให้สามารถเข้าถึงมาตรฐานอาเซียน

ภาพสะท้อนที่สองเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อความสงบสุขในประชาคมอาเซียนที่ได้แสดงไว้มี 6 ด้าน ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา

It can be discussed these results are related to the research of Bureau of International Cooperation (2009) which conducted the research called “Strategic Development of Educational Cooperation between Thailand and Neighboring Countries” consisted of Cambodia, Laos PDR, Myanmar and Vietnam. The main strategic plan showed that the 1st strategy was to enhance the policy of educational cooperation to be the national policy for being a mechanism in creating sustainable relationship between Thailand and Neighboring countries. The 2nd strategy was to expand the cooperation of educational quality development in basic education, higher education, vocational education to be lifelong education that related to trend of national development of each country. The 3rd strategy was to create unity in educational cooperative movement with neighboring countries in the same direction. The 4th strategy was to encourage good understanding, trust and confident between Thailand and Neighboring countries.

In addition, these results also related to the research of Ministry of Education (2006) from the research called “Comparative research on educational reform of countries in ASEAN community”. Results indicated that all ASEAN countries has given education for the most important issue of country development especially education can lead to economic development. Many countries in both old member and new member still give the role of education to reduce poverty and move over underdeveloped country in economy. At the same time, education is the key of potential enhancement for competition at international level. Some countries in ASEAN wish to have equally potential development within ASEAN countries.

จากผลการศึกษาสามารถเชื่อมโยงกับผลงานวิจัยของสำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ (2009) ซึ่งได้ดำเนินการวิจัยที่เรียกว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน” ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม แผนกลยุทธ์หลักแสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์ที่ 1 คือการเสริมสร้างนโยบายในการร่วมมือด้านการศึกษาที่จะเป็นนโยบายแห่งชาติเพื่อเป็นกลไกในการสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน กลยุทธ์ที่ 2 คือการขยายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน อุดมศึกษา การศึกษาสายอาชีพที่จะศึกษาตลอดชีวิตที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มของการพัฒนาแห่งชาติของแต่ละประเทศ กลยุทธ์ที่ 3 คือการสร้างความเป็นเอกภาพในการร่วมมือกันขับเคลื่อนการศึกษา กับประเทศเพื่อนบ้านให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน กลยุทธ์ที่ 4 คือการส่งเสริมให้มีความเข้าใจที่ดี ความไว้วางใจและความเชื่อมั่นระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

นอกจากนี้ผลการศึกษานี้ยังเกี่ยวข้องกับการวิจัยของ กระทรวงศึกษาธิการ (2006) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียนที่” ผลการศึกษาพบว่า ทุกประเทศในประชาคมอาเซียนได้กำหนดให้การศึกษาคือหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาสามารถนำไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจ หลายประเทศในทั้งสมาชิกเก่าและสมาชิกใหม่ยังคงให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่อลดความยากจนและขยับให้ห่างจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนาในมิติทางด้านระบบเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันการศึกษาเป็นกุญแจสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพที่มีศักยภาพสำหรับการแข่งขันในระดับนานาชาติ บางประเทศในอาเซียนต้องการที่จะมีการพัฒนาศักยภาพอย่างเท่าเทียมกันภายในประชาคมประเทศอาเซียน

The third reflection related to five goals of the 5th strategy to facilitate educational opportunity, which are 1) support compulsory and inclusive education, 2) expand access to preschool services for children in rural areas, 3) increased attention to the education and training needs of adults, 4) provide the opportunity to fulfill student's potential regardless of background, and 5) increase scholarships and opportunities for poor and merit students. This strategy is very important for education development for making the unity in ASEAN community. Education for all is a key for providing education opportunity for children who are ASEAN members. It related to the article of Simpson, R.L. and others (2004) studied about "The No Child Left Behind Act Challenges and Implications for Educators". It showed that The No Child Left Behind (NCLB) Act is potentially the most significant educational initiative to have been enacted in decades. Among the salient elements of this initiative are requirements that all students have qualified teachers and be given the opportunity to attend high-quality schools. The NCLB legislation also requires that states raise academic achievement levels for all students, including those with disabilities. Linked to these components and related issues, this article discusses the major components of the NCLB along with implications and recommendations for educators. For the expectation of this research, researchers hope that we can apply The No Child Left Behind (NCLB) Act to be a part of educational management in ASEAN countries.

การสะท้อนคิดในมิติที่สามที่เกี่ยวข้องกับเป้าประสงค์ 5 ด้านของยุทธศาสตร์ที่ 5 เพื่อสร้างความสะดวกโอกาสทางการศึกษา ประกอบด้วย 1) สนับสนุนการศึกษาภาคบังคับและแบบรวม 2) ขยายการเข้าถึงบริการก่อนวัยเรียนสำหรับเด็กในพื้นที่ชนบท 3) เพิ่มความสนใจกับการศึกษาและการฝึกอบรมความต้องการของผู้ใหญ่ 4) ให้โอกาสในการเติมเต็มศักยภาพของนักเรียนและคำนึงถึงภูมิหลัง และ 5) เพิ่มทุนการศึกษาและโอกาสสำหรับนักเรียนที่ยากจนและให้รางวัลแก่ผู้เรียน ยุทธศาสตร์นี้เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการพัฒนาทางการศึกษาสำหรับการทำความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน การศึกษาทั้งหมดเป็นกุญแจสำคัญสำหรับการให้โอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กที่เป็นสมาชิกอาเซียน มีความสอดคล้องกับบทความของซิมป์สัน, RL และคณะ (2004) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ“การไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” เป็นพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญและความท้าทายสำหรับนักการศึกษา เป็นการแสดงให้เห็นว่าเด็กจะไม่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง (NCLB) พระราชบัญญัติอาจเป็นความคิดริเริ่มการศึกษาที่สำคัญที่สุดที่ได้รับการตรารขึ้นในทศวรรษที่ผ่านมา หนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของความคิดริเริ่มนี้เป็นความต้องการให้นักเรียนทุกคนมีและได้รับโอกาสที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ กฎหมาย NCLB ยังกำหนดให้รัฐยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนทุกคนรวมทั้งผู้ที่มีความพิการ เชื่อมโยงกับองค์ประกอบเหล่านี้และประเด็นที่เกี่ยวข้องบทความนี้กล่าวถึงส่วนประกอบที่สำคัญของ NCLB พร้อมกับผลกระทบและข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา สำหรับความคาดหวังของการวิจัยครั้งนี้ นักวิจัยหวังว่าเราสามารถนำไปใช้ไม่มีเด็กถูกทิ้งไว้ข้างหลัง (NCLB) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องนำมาใช้ในการบริหารจัดการให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาในประเทศอาเซียน

The fourth reflection Related to the Encouragement of our ASEAN countries on education development. From the result showed that some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development which related to the report of Department of Foreign Affairs and Trade, (2014) on Australia-Laos Education Delivery Strategy 2013–18. Result showed that the focus of Australia's support will be in improving access to education, through both physical infrastructure and investments in school communities and administrations, to enable better management of resources. For physical infrastructure, support will focus on improving early childhood education learning environments and incomplete primary schools. This support will be carefully planned and managed to ensure it responds to location-specific needs, taking into account resettlement and safeguard concerns; and is matched with resourcing of teachers and learning materials. To complement the physical investment in school communities, efforts will be made to improve the knowledge and value of education in communities. Support for strong school leadership, through capacity building of school principals, Village Education Development Committees (VEDCs), community groups, and District Education and Sports Bureaus (DESBs) will aim to increase community participation in education, ultimately supporting more children to stay in school and complete a basic education. This support will also assist school communities to be better able to plan, manage and monitor the use of resources, including school block grants, towards meeting national education quality standards, leading to

การสะท้อนคิดในมิติที่สี่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนกันของประเทศในประชาคมอาเซียนของเราในการพัฒนาการศึกษา จากผลการศึกษาพบว่าบางประเทศในกลุ่มอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปในระยะเวลา ทรัพยากร และงบประมาณในการพัฒนาด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการรายงานของกระทรวงการต่างประเทศและการค้า (2014) ในออสเตรเลีย-ลาว ด้านการศึกษากลยุทธ์ 2013-18 ผลการศึกษาพบว่าจุดสำคัญของการสนับสนุนของออสเตรเลียจะอยู่ในการปรับปรุงการเข้าถึงการศึกษาผ่านโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางร่างกายและการลงทุนในชุมชนโรงเรียนและการบริหารเพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรที่ดีขึ้น สำหรับโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและการสนับสนุนจะมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัยเรียนรู้สภาพแวดล้อมการศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่สมบูรณ์ การสนับสนุนนี้จะได้รับการวางแผนอย่างรอบคอบและการบริหารจัดการเพื่อให้แน่ใจว่าจะตอบสนองความต้องการเฉพาะสถานที่คำนึงถึงการตั้งถิ่นฐานใหม่ ป้องกันความวิตกกังวล การพัฒนาทรัพยากรของครูและสื่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมการลงทุนทางกายภาพในชุมชนโรงเรียนที่มีความพยายามที่จะทำเพื่อปรับปรุงความรู้และความคุ้มค่าของการศึกษาในชุมชน โดยมี การสนับสนุนสำหรับโรงเรียนที่มีผู้นำที่แข็งแกร่งผ่านการสร้างขีดความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการหมู่บ้าน การศึกษาการพัฒนา (VEDCs) กลุ่มชุมชนและการศึกษาอำเภอและสำนักงานกึ่งา (DESBs) จะมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชนในการศึกษาในท้ายที่สุดการสนับสนุนเด็ก ๆ ที่จะอยู่ในโรงเรียน และดำเนินการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการสนับสนุนนี้ยังจะช่วยให้ชุมชนโรงเรียนสามารถวางแผนจัดการและตรวจสอบการใช้ทรัพยากรได้ดีกว่า รวมทั้งงบประมาณในการอุดหนุนโรงเรียนที่นำไปสู่การประชุมมาตรฐานคุณภาพการศึกษาแห่งชาติที่จะนำไปสู่ความเท่าเทียมกันมากขึ้น

more equitable and adequate school resourcing. Australia's support under this pillar will aim to achieve the following by 2018; 1) increased number of classrooms constructed through a community-based contracting approach in remote and disadvantaged village, and 2) increased number of accessible textbooks and teaching materials that incorporate relevant curriculum distributed to more schools.

In addition, this research results also related to the report of The Ministry of Education, Youth and Sport (2014) which indicated that the fact of ASEAN integration in 2015 and the desire of Cambodia to be a middle income country by 2030 require considerable investment in education. Both professional and well qualified human resources and financial resources are required (highly successful ASEAN countries have grown in part as a result of the high level of education investment often in excess of 5% of gross domestic product GDP). MoEYS recognizes the importance of making the whole of the sector work together in order to respond to the social and economic demands. The focus of the ESP 2014 - 2018 is on consolidating the gains already made in the previous ESP periods, reaching out to the most disadvantaged, providing learning that is of a high quality and relevant to the national development. Education services are delivered professionally and accountably in order to lay a foundation for knowledge and skills based economy. The sector will develop its sector wide quality assurance framework based on learning and service delivery standards that respond to the needs of children, communities and the labor market.

และเพียงพอทรัพยากรโรงเรียน การสนับสนุนของออสเตรเลียภายใต้เสานี้จะมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จต่อไปนี้โดย 2018; 1) เพิ่มจำนวนของห้องเรียนที่สร้างผ่านชุมชนตามแนวทางการทำสัญญาในหมู่บ้านที่ห่างไกลและด้อยโอกาส และ 2) เพิ่มจำนวนของตำราที่สามารถเข้าถึงและสื่อการสอนที่รวมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องแจกจ่ายให้กับโรงเรียนอื่น ๆ

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังเกี่ยวข้องกับการรายงานของกระทรวงศึกษาธิการเยาวชนและการกีฬา (2014) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าความเป็นจริงของการรวมกลุ่มอาเซียนในปี 2015 และความปรารถนาของกัมพูชาที่จะเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับกลางปี 2030 ต้องใช้เงินลงทุนมากใน การศึกษา ทั้งทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเป็นมืออาชีพและมีคุณสมบัติที่ดีและทรัพยากรทางการเงินจะต้องมีในประเทศอาเซียนที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงมีการเติบโตในส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากระดับสูงของการลงทุนการศึกษามักจะอยู่ในส่วนที่เกินจาก 5% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ MoEYS ตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานภาคร่วมกันเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการทางสังคมและเศรษฐกิจ มุ่งเน้นไปที่ของ ESP 2014 - 2018 ที่อยู่ในการรวมกำไรที่ทำอยู่แล้วในงวด ESP ก่อนเอื้อมือออกไปผู้ด้อยโอกาสส่วนใหญ่ให้การเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงและมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ บริการด้านการศึกษามีการดำเนินการอย่างมืออาชีพเพื่อวางรากฐานสำหรับความรู้และทักษะพื้นฐานของเศรษฐกิจ ภาคจะมีการพัฒนากรอบความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจที่มีคุณภาพอยู่บนพื้นฐานของการเรียนรู้และการบริการในระดับมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและตลาดแรงงาน

Three policies are set for educational management in Cambodia by the year 2018. In Policy 1, Ensuring equitable access for all to education services All children have access to all type of ECE services, primary schools, secondary schools and then opportunities to continue learning. For children who are unable to access formal education alternatives will be provided. Increase the number of children and youth that have access to all education levels with a focused attention on equity and access for the most disadvantaged areas and groups of children. Increase opportunities for children to finish 12 years education with a good knowledge and reasoning and logic skills who can build these skills and knowledge through technical training, higher education and other means. In Policy 2, Enhancing the quality and relevance of learning All children and youth have a relevant and quality learning experience enabling them to contribute effectively to the growth of the nation. Ensure learning is of high quality and relates learning to socio-economic goals of the country and of local contexts; a quality framework that provides learners, parents, communities, teachers and managers with outcome standards and monitoring and reporting against these. In Policy 3, Ensuring effective leadership and management of education staff at all levels Education services are provided effectively and flexibly. Efficient and professional management provides best value (with a focus on results), timely and relevant monitoring and reporting of results with effective feedback, measures for accountability and mechanisms for adjustment to policy, strategy and programs at both national and subnational level. Management of public education institutions can respond efficiently to emerging needs at school level.

นโยบายสามด้านที่กำหนดไว้สำหรับการจัดการศึกษาในประเทศกัมพูชาในปี 2018 นโยบายที่ 1 ดูแลให้เข้าถึงธรรมสำหรับทุกคนที่ให้บริการการศึกษาเด็กทุกคนที่มีสิทธิ์เข้าถึงทุกประเภทของบริการ ECE, โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา แล้วโอกาสที่จะดำเนินการต่อการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่ไม่สามารถเข้าถึงทางเลือกการศึกษาอย่างเป็นทางการจะมีการช่วยให้เด็กมีการเข้าถึงการศึกษาในทุกระดับการศึกษามีความสนใจมุ่งเน้นในการเข้าถึงสำหรับพื้นที่ด้อยโอกาสและกลุ่มของเด็ก เพิ่มโอกาสสำหรับเด็กที่จะจบการศึกษา 12 ปี ที่มีความรู้ที่ดี เช่น การใช้เหตุผลและตรรกะทักษะที่สามารถสร้างทักษะและความรู้เหล่านี้ผ่านการฝึกอบรมทางด้านเทคนิคการศึกษาที่สูงขึ้นและวิธีการอื่น

นโยบายที่ 2 การเสริมสร้างคุณภาพและความเกี่ยวข้องของการเรียนรู้เด็กและเยาวชนทุกคนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่ช่วยให้พวกเขามีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อการเจริญเติบโตของประเทศ ตรวจสอบให้แน่ใจการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงและสร้างความสัมพันธ์การเรียนรู้เพื่อเป้าหมายทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและบริบทท้องถิ่น กรอบการทำงานที่มีคุณภาพที่ให้ผู้เรียน ผู้ปกครองชุมชนครูและผู้บริหารที่มีมาตรฐานและการตรวจสอบผลและการรายงานผล นโยบายที่ 3 ดูแลให้ผู้ที่มีประสิทธิภาพและการจัดการของพนักงานการศึกษาในทุกระดับการบริการการศึกษาจะได้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่น จัดการที่มีประสิทธิภาพและเป็นมืออาชีพให้คุ้มค่าที่สุด (ให้ความสำคัญกับผล), การตรวจสอบให้ทันเวลาและมีความเกี่ยวข้องและการรายงานผลที่มีความคิดเห็นที่มีประสิทธิภาพมาตรการในการรับผิดชอบและกลไกในการปรับนโยบายกลยุทธ์และโปรแกรมทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่นต่างๆ ดังนั้น การบริหารจัดการของสถาบันการศึกษาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่ในระดับโรงเรียนได้

Results of Study into Practice

There are three main results of the research finding which can be implemented in the area of education development in ASEAN community.

1. Educational management in ASEAN community showed that most of the educational policy in ASEAN countries depended on the government, the curriculums and instructions focus on child center education and students are trained for 21st century skills, teachers conduct research for solving and developing student's learning. Teacher training is also an important part of educational development. However, some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development and research.

2. Framework of trends in educational management for the unity in ASEAN community consisted of 5 aspects which were 1) the curriculum of humanism which supported the harmonization and collaboration, 2) the strategic planning came from local people, 3) teaching and instruction were integrated between scientific methods and religious methods, 4) the gap of educational problem should be implemented through action research and religious principles, and 5) all religions were integrated for peaceful coexistence consisted of good for human kind, conduct good action, avoid bad action and purify our mind.

3. Trends of educational management for peace in ASEAN community showed 12 aspects of bringing together to be the top in 2030 and can be developed through educational strategies. Six strategic aspects of educational management for peace in ASEAN

ผลการศึกษาที่นำไปสู่การปฏิบัติ

ผลการศึกษาที่นำไปสู่การปฏิบัติสามารถนำมาใช้ในพื้นที่ของการพัฒนาทางการศึกษาในประชาคมอาเซียน แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. การจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่ของนโยบายการศึกษาในประเทศในกลุ่มอาเซียนขึ้นอยู่กับรัฐบาลหลักสูตรและคำแนะนำการมุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนเป็นสำคัญและนักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะในศตวรรษที่ 21 ครูผู้ดำเนินการวิจัยในการแก้ปัญหาและการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน การฝึกอบรมครูยังเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาการศึกษา แต่บางประเทศในกลุ่มอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปภายใต้ระยะเวลา ทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนางานการศึกษาและการวิจัย

2. กรอบของทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 5 ด้านคือ 1) หลักสูตรในระบบการศึกษาของอาเซียนที่ควรจะเป็นหลักสูตรที่ยึดถือคุณค่าของความเป็นมนุษย์ซึ่งได้รับการสนับสนุนการประสานความร่วมมือและการทำงานร่วมกัน และ 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้น มาจากคนในท้องถิ่นและการศึกษาควรจะเปลี่ยนจากการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) การสอนแบบกระตุนคือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนและควรที่จะสามารถบูรณาการระหว่างวิธีการทางวิทยาศาสตร์และวิธีการทางศาสนา 4) ช่องว่างของปัญหาทางการศึกษาที่ควรจะเป็นดำเนินการแก้ไขผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการและหลักศาสนา และ 5) การรวมกลุ่มของทุกศาสนาสำหรับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งประกอบด้วย การเป็นบุคคลที่สุภาพ การทำแต่สิ่งที่ดี การละเว้นจากความชั่วทั้งปวง และการทำจิตใจให้บริสุทธิ์

3. แนวโน้มการจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียนแสดงให้เห็นว่า 12 ด้าน ของการร่วมกันนำที่จะสูงสุดในปี 2030 และสามารถพัฒนาผ่านยุทธศาสตร์การศึกษา ซึ่งยุทธศาสตร์ 6 ด้านของการจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในภูมิภาคอาเซียน

community were synthesized consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. Analysis results from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique indicated that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items which showed that the expert group had correlated agreement on ASEAN education strategic plan. The scenario was shown in ASEAN education roadmap to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

Lesson Learned of Field Study in ASEAN Countries

The experience of doing data collection in ten ASEAN countries included Myanmar, Laos, Vietnam, Cambodia, Malaysia, Indonesia, Singapore, the Philippines, Brunei Darussalam and Thailand had gained the knowledge of the neighboring countries and to illustrate the locations, cultural sensitivities, unplanned situations, networking strategies, and outcome from field study in order to have deeply understanding to each other in the contemporary pluralistic society in ASEAN community. The overall finding showed that education system in ten ASEAN countries have shown the same system which are the system of pre-school, primary school, secondary school, and higher education.

ได้สังเคราะห์ พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหาร การศึกษา ผลการวิเคราะห์จากการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิคEDFR โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 27 ท่าน ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ ทั้ง 6 ด้าน และเป้าประสงค์ 26 ด้าน ได้รับการยอมรับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้มีความคิดเห็นที่สัมพันธ์กันเกี่ยวกับการศึกษาแผนยุทธศาสตร์อาเซียน ภาพอนาคตที่แสดงในแผนที่เส้นทางการจัดการศึกษาอาเซียนในการทำนายอนาคตของการศึกษาที่มุ่งสู่ความร่วมมือทางการศึกษาในปี พ.ศ.2561 ที่มีความเป็นเอกภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ.2563 ที่จะมีการศึกษาเพื่อสันติภาพในปี พ.ศ.2565 และเพื่อให้เป็นประชาคมอาเซียน ที่มีทั้งเอกภาพและสันติภาพทางการศึกษาใน พ.ศ.2567

บทเรียนจากการศึกษาภาคสนามในประเทศอาเซียน

ประสบการณ์ในการทำการเก็บรวบรวมข้อมูลใน 10 ประเทศอาเซียน ประกอบด้วย ประเทศพม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม และไทย ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและเพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานที่ที่มีความเปราะบางทางวัฒนธรรม สิ่งที่ไม่ได้วางแผนล่วงหน้า จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ได้แนวทางการวางแผนกลยุทธ์และผลจากการศึกษาข้อมูลที่มีลักษณะเป็นเครือข่ายเพื่อให้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของคนที่อยู่ในสังคมพหุนิยมร่วมสมัยในประชาคมอาเซียน และจากผลการศึกษาโดยรวม พบว่า ระบบการศึกษาใน 10 ประเทศอาเซียนระบบเดียวกันซึ่งเป็นระบบการดำเนินงานของโรงเรียนก่อนประถม ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

Most compulsory education covers primary school and some countries cover secondary school. Education for all is the main purpose of ASEAN countries in order to develop students to reach the highest potential of their learning.

Conclusion

Education system in ten ASEAN countries have shown the same system which are the system of pre-school, primary school, secondary school, and higher education. Most compulsory education covers primary school and some cover secondary school. Education for all is the main purpose of ASEAN countries in order to develop students to reach the highest potential of their learning. Six strategic aspects were synthesized consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. The result of analysis from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique which collected from 27 experts found that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items.

การศึกษาภาคบังคับส่วนใหญ่ครอบคลุมโรงเรียนประถมและบางประเทศครอบคลุมโรงเรียนมัธยม การศึกษาทั้งหมดเป็นวัตถุประสงค์หลักของประเทศในกลุ่มอาเซียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุศักยภาพสูงสุดของการเรียนรู้ของผู้เรียน

บทสรุป

สรุปผลการศึกษาด้านการจัดการศึกษาใน 10 ประเทศอาเซียน พบว่า มีการจัดการศึกษาที่แสดงให้เห็นระบบเดียวกันซึ่งเป็นระบบการดำเนินงานของโรงเรียนก่อนประถม ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ใน การศึกษาภาคบังคับส่วนใหญ่ พบว่า ครอบคลุมโรงเรียนประถมและบางส่วนครอบคลุมโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านการศึกษา คือวัตถุประสงค์หลักของการพัฒนาประเทศในประชาคมอาเซียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามศักยภาพสูงสุดของการเรียนรู้ สำหรับยุทธศาสตร์ 6 ด้านที่สังเคราะห์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาคู่มือและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา ผลการวิเคราะห์จากการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDFR โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 27 ท่าน ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านและเป้าประสงค์ 26 ด้าน ได้รับการยอมรับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ

References

- Bureau of International Cooperation. (2009). *Strategic Development of educational cooperation between Thai and neighboring countries*. Bangkok: Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education.
- Department of Technical Education. (2008). *The role of technical and vocational education training (TVET) providers in training for employees*. Information paper on Brunei Darussalam for APEC Forum on Human Resource Development, 19-21 November 2008, Chiba City, Japan.
- Department of strategy and evaluation Bangkok. (2013). *Knowledge of ASEAN community*. Bangkok: National Office of Buddhism Publishing.
- Khaemane, T. (2007). *Teaching Science: Knowledge for efficient learning procedure*. 2nd edition. Bangkok: Chulalongkorn University publisher.
- Editorial department. (2011). Enhancing education by using technology into the world level. *Wittayajarn Journal*. 110 (11) (September 2011): 73-74.
- Florida, A.M. (2014). *Educational profile of the Philippines and best practices in Filipino schools and classrooms*. Retrieved on 25th October 2015, from <http://www.unc.edu>
- Ministry of Education. (2006). *Comparative research on educational reform of countries in ASEAN community*. Bangkok: Office of the Education Council.
- _____. (2012). *The Ministry of Education Strategic Plan 2012 – 2017*. Retrieved on 9th October 2017, from <http://www.moe.gov.bn/Shared%20Documents/strategicplan.pdf>
- _____. (2014). *Education strategic plan 2014 – 2018*. Retrieved on 25th October 2014, from <http://planipolis.iiep.unesco.org>
- Phra Komsaeng Kuntasiri. (2012). Teaching and instruction on profession curriculum of Pak Pa Sak Technical College, Vientiane, Laos PDR. *Thesis of Master Degree on Educational Administration*. Graduate School, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

- Piboonsongkram, P. (2011). Create the connection in ASEAN for the usefulness of Thai people. *ASEAN Hightlight*, pp 50-53, Retrieved 22 October 2016, From <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/asean-media-center-20121204-122503-499440.pdf>
- Pornsrima, D. (2013). *Critical and opportunity of Thai teaching career forward to ASEAN community*. An Academic Conference of Kurasapa in 2013 on “Research for enhancing educational quality and professional development”, on 14-15 September 2013 at Ambassador Hotel, Sukhumvit 11 Bangkok.
- Simpson, R.L., Lacava, P.G. & Graner, P.S. (2004). The No Child Left Behind Act Challenges and Implications for Educators. *Sage Journals*. 40(2), (November 1, 2004): 67-75.
- The World Bank. (2014). *Education in Indonesia: Managing the transition to decentralization*. Retrieved on 25th October 2017, from <http://siteresources.worldbank.org/EDUCATION>

Biography of Author

Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi, Vice-Rector for Administration, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Graduated in Doctor of Philosophy (Ph.D.) in Philosophy, University of Madras, India and received Scholarship from India Government (UNIVERSITY GRANTS COMMISSION: U.G.C.). Current address is Wat Prayurawongsawas Warawihan, Khaeng Wat Kalaya, Thonburi, Bangkok 10600. He also serves the Sangha Supreme Council of Thailand as Secretary to the President of Sangha Council Region 2 and the Vice-Abbot of Wat Prayurawongsawas. Over 2 decades, he took a leading role in organizing the International Cerebration on the Occasion of United Nation Day of Vesak to advocate Dhamma applications and sufficiency practices. Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi is the author, coauthor or editor of more than 100 books, including Buddhist Ethics in the World of Impermanence and Life History and Achievements of Phra Upalikunupramajarn. His recent work focuses on ASEAN related issues. As Acting Director of ASEAN Studies Centre, he is conducting an international research on the Development of Integrated Buddhist ASEAN Curriculum in Thailand and CLMV Countries funded by Thailand Research Fund (TRF) and Buddhist Research Institute of Mahachulalongkornrajavidyalaya University including the research called *“Trends of Educational Management for Unity and Peace of Countries in ASEAN Community”*.

ประวัติผู้เขียน

พระเทพพรเมธี (ประสิทธิ์ พรหมรสี), รศ.ดร., รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา ดุษฎีบัณฑิต (Ph.D.) สาขาปรัชญา มหาวิทยาลัยมทราส ประเทศอินเดีย ปี พ.ศ.2539 โดยได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลอินเดีย (UNIVERSITY GRANTS COMMISSION: U.G.C.) ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร และดำรงตำแหน่งเลขานุการเจ้าคณะภาค 2 และผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร ประธานคณะกรรมการประสานงานแผนยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปกิจการพระพุทธศาสนา (คปพ.) มีส่วนสำคัญในการจัดประชุมสัมมนาวิชาการนานาชาติเนื่องในโอกาสวันวิสาขบูชาโลก เพื่อเผยแผ่การประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและการปฏิบัติอย่างพอเพียง นอกจากนี้ พระเทพพรเมธี, รศ.ดร. ยังเป็นนักเขียนที่เขียนร่วมหรือเป็นบรรณาธิการของหนังสือมากกว่า 100 เล่ม/เรื่อง รวมทั้งประวัติและผลงานพระอุบาลีคุณูปมาจารย์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ในฐานะรักษารการผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษา ซึ่งได้ดำเนินการวิจัยระหว่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการพุทธอาเซียนในประเทศไทยและประเทศ CLMV โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว) และสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รวมทั้งผลงานวิจัยเล่มล่าสุดเรื่อง “ทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพของประเทศไทยในประชาคมอาเซียน”

